

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura

Sisè període

Número 661

28 de juliol de 2015

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ	
1.01. Lleis i altres normes	
1.01.01. Lleis	
——— Llei d'incorporació de la propietat temporal i de la propietat compartida al llibre cinquè del Codi civil de Catalunya Tram. 200-00022/10 Aprovació	——— Resolució 1132/X del Parlament de Catalunya, sobre el centre de recerca Agrotecnio Tram. 250-01580/10 Adopció
	p. 5
——— Llei de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries Tram. 200-00040/10 Aprovació	——— Resolució 1133/X del Parlament de Catalunya, sobre la convocatòria d'eleccions al Centre de la Propietat Forestal Tram. 250-01614/10 Adopció
	p. 11
——— Llei de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals Tram. 202-00050/10 Aprovació	——— Resolució 1134/X del Parlament de Catalunya, sobre la incorporació de la Fundació Acció Natura i de l'Institut de Medi Ambient de la Universitat de Girona a la Comissió de Seguiment de l'Inventari de Boscos Singulars Tram. 250-01615/10 Adopció
	p. 17
——— Llei de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica Tram. 202-00062/10 Aprovació	——— Resolució 1135/X del Parlament de Catalunya, sobre la compensació als ramaders pels perjudicis que els causa la fauna salvatge i sobre el control de la població d'espècies cinegètiques Tram. 250-01617/10
	p. 18
——— Llei del règim transitori del finançament específic del municipi de Badia del Vallès Tram. 202-00071/10 Aprovació	——— Resolució 1136/X del Parlament de Catalunya, sobre la instal·lació d'una unitat de diagnòstic i tractament de la sensibilitat química múltiple i la síndrome de fatiga crònica a l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona Tram. 250-01218/10 Adopció
	p. 24
1.10. Resolucions	
——— Resolució 1120/X del Parlament de Catalunya, sobre els informes d'avaluació de la disminució de càrregues administratives i de la implantació de l'administració electrònica per a empreses la implantació de l'administració electrònica per a empreses Tram. 250-01625/10 Adopció	——— Resolució 1137/X del Parlament de Catalunya, sobre les síndromes de sensibilització central Tram. 250-01452/10 Adopció
	p. 27
——— Resolució 1121/X del Parlament de Catalunya, sobre el Tribunal Laboral de Catalunya Tram. 250-01634/10 Adopció	——— Resolució 1138/X del Parlament de Catalunya, sobre l'endometriosis Tram. 250-01661/10 Adopció
	p. 27
——— Resolució 1130/X del Parlament de Catalunya, sobre el Decret pel qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament a Catalunya Tram. 250-01283/10 Adopció	——— Resolució 1154/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aproven les conclusions de l'Informe de la Comissió d'Estudi de la Reforma Horària Tram. 260-00003/10 Adopció
	p. 28
——— Resolució 1131/X del Parlament de Catalunya, sobre el Pla de gestió d'espais naturals de protecció especial de Catalunya 2015-2020 Tram. 250-01500/10 Adopció	——— Resolució 1155/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aproven les conclusions de l'Informe de la Comissió d'Estudi de les Polítiques Públiques en Matèria d'Economia Col·laborativa Tram. 260-00004/10 Adopció
	p. 28
	1.15. Mocions
	——— Moció 229/X del Parlament de Catalunya, sobre el Pacte per a la infància a Catalunya Tram. 302-00307/10 Aprovació
	p. 36

——— Moció 230/X del Parlament de Catalunya, sobre els espais naturals

Tram. 302-00308/10

Aprovació p. 37

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

——— Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell que deroga la Directiva 76/621/CEE del Consell, relativa a la determinació del percentatge màxim d'àcid erúdic en els olis i els greixos, i el Reglament (CE) 320/2006 del Consell, pel qual s'estableix un règim temporal per a la reestructuració del sector del sucre

Tram. 295-00190/10

Coneixement de la proposta p. 37

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

——— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'actuació del Departament d'Economia i Coneixement en el procés de licitació d'Aigües Ter Llobregat

Tram. 302-00309/10

Rebuig p. 38

——— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el procés d'adjudicació d'Aigües Ter Llobregat i la repercussió en les finances de la Generalitat

Tram. 302-00310/10

Rebuig p. 38

——— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats de l'acció del Govern

Tram. 302-00311/10

Rebuig p. 38

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

——— Proposta de resolució sobre les obres de millorament de la carretera C-37 entre el Pont d'Armentera i Querol

Tram. 250-01647/10

Esmenes presentades p. 38

——— Proposta de resolució sobre el reconeixement del quist de Tarlov com a malaltia rara

Tram. 250-01651/10

Esmenes presentades p. 39

——— Proposta de resolució sobre la incorporació de les necessitats dels vianants i els ciclistes als projectes de noves infraestructures

Tram. 250-01654/10

Esmenes presentades p. 39

——— Proposta de resolució sobre la investigació de la mort sobtada cardíaca

Tram. 250-01656/10

Esmenes presentades p. 39

——— Proposta de resolució sobre la creació d'una pàgina web per a informar sobre la geolocalització del transport sanitari activat

Tram. 250-01665/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

——— Proposta de resolució sobre la convocatòria d'ajuts per a estudis postobligatoris destinats a alumnes amb bon rendiment escolar

Tram. 250-01666/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

——— Proposta de resolució sobre el pagament del deute pendent a l'Ajuntament de Montcada i Reixac

Tram. 250-01667/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

——— Proposta de resolució sobre la presentació d'un informe relatiu a les activacions del Codi infart de l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona

Tram. 250-01668/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

——— Proposta de resolució sobre la presentació d'un informe relatiu a les activacions del Codi infart de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona

Tram. 250-01669/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

——— Proposta de resolució sobre la presentació d'un informe relatiu a les activacions del Codi infart de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, de Lleida

Tram. 250-01670/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 41

——— Proposta de resolució sobre el centre d'atenció primària de l'Hospitalet de l'Infant

Tram. 250-01671/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 41

——— Proposta de resolució sobre la dotació del centre penitenciari de Can Brians 1 amb aules d'estudi i formació

Tram. 250-01672/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 41

——— Proposta de resolució sobre la devolució als funcionaris de la totalitat de la paga extraordinària del desembre del 2012

Tram. 250-01673/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 41

——— Proposta de resolució sobre l'assignació de places per al curs 2015-2016 a l'Institut Carles Vallbona, de Granollers

Tram. 250-01674/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 41

——— Proposta de resolució de suport al Reial Aeri Club de Lleida

Tram. 250-01675/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 41

4. INFORMACIÓ

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

——— Declaració del Parlament de Catalunya de suport al projecte de candidatura de la rumba catalana com a patrimoni cultural immaterial de la UNESCO

Tram. 401-00040/10

Lectura en el Ple p. 42

4.53. Sessions informatives i compareixences

4.53.05. Sol·licituds de compareixença

——— Sol·licitud de compareixença de representants de la Unió General de Treballadors davant la Comissió de Salut perquè expliquin llur posició sobre la gestió de la sanitat concertada i el conveni col·lectiu dels centres concertats

Tram. 356-01254/10

Sol·licitud p. 42

——— Sol·licitud de compareixença de representants de Comissions Obreres davant la Comissió de Salut perquè expliquin llur posició sobre la gestió de la sanitat concertada i el conveni col·lectiu dels centres concertats
Tram. 356-01255/10
Sol·licitud p. 43

——— Sol·licitud de compareixença de representants del sindicat d'infermeria Satse davant la Comissió de Salut perquè expliquin llur posició sobre la gestió de la sanitat concertada i el conveni col·lectiu dels centres concertats
Tram. 356-01256/10
Sol·licitud p. 43

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Imprès al Parlament

www.parlament.cat

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

— **Llei d'incorporació de la propietat temporal i de la propietat compartida al llibre cinquè del Codi civil de Catalunya**

Tram. 200-00022/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 23.07.2015, DSPC-P 119

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 23 de juliol de 2015, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia i Drets Humans referent al Projecte de llei d'incorporació de la propietat temporal i de la propietat compartida al llibre cinquè del Codi civil de Catalunya (tram. 200-00022/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI D'INCORPORACIÓ DE LA PROPIETAT TEMPORAL I DE LA PROPIETAT COMPARTIDA AL LLIBRE CINQUÈ DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA

PREÀMBUL

I

Aquesta llei delimita l'estatut jurídic propi de dues formes de propietat, la propietat temporal i la propietat compartida, i les dota d'un contingut mínim i, alhora, específic que permet diferenciar-les clarament dels drets reals en cosa aliena i dels drets de caràcter personal, amb l'objectiu tant de facilitar l'accés a la propietat com de conferir la màxima estabilitat a la situació jurídica real de l'adquirent.

La propietat temporal atorga al seu titular el domini d'un bé durant un termini cert i determinat, vençut el qual el domini esdevé del titular successiu. D'altra banda, la propietat compartida confereix a un dels dos titulars, que rep el nom de *propietari material*, una quota inicial del domini, i la possessió, l'ús i gaudi exclusiu del bé i el dret d'adquirir, de manera gradual, la quota restant de l'altre titular, que rep el nom de *propietari formal*. Aquesta situació jurídica comporta, en qualsevol cas, l'exclusió de l'acció de divisió.

Aquest text legal s'incorpora al Codi civil mitjançant la introducció d'un capítol, el VII («Propietat tempo-

ral»), al títol IV («Del dret de propietat») del llibre cinquè del Codi civil, aprovat per la Llei 5/2006, i d'un altre capítol, el VI («Propietat compartida»), al títol V («De les situacions de comunitat») del mateix llibre cinquè. Aquesta ordenació sistemàtica la determina la naturalesa de les institucions esmentades, ja que la primera és una modalitat de propietat a termini i l'altra implica una concurrència de titularitats. A excepció d'allò que fa referència als elements de tipificació de les institucions, les normes que s'introdueixen són de caràcter dispositiu, de manera que es dona un ampli marge a l'autonomia privada, conforme al tradicional principi de llibertat civil (article 111-6 del Codi civil).

Ambdues modalitats de propietat són formes de poder jurídic real que troben els fonaments en institucions pròpies de llarga tradició jurídica legal i consuetudinària en les fonts catalanes i que es mantenen en el Codi civil. En aquesta llei es desenvolupen a partir de la regulació del Codi civil sobre la propietat i la comunitat. En efecte, la propietat temporal és present en la propietat resultant de la substitució fideïcomissària –sotmesa, com se sap, a termini o condició– (articles 426-1 a 426-59 del Codi civil), institució de llarga tradició històrica. Així mateix, és present en la donació amb clàusula de reversió de l'objecte donat, tant a favor del donant com d'altra persona (article 531-19), i en la caracterització originària dels censos com a propietat dividida susceptible de durada temporal si així es pacta, particularment el cens emfitèutic i el dret de superfície (article 564-1).

D'altra banda, la propietat temporal que es crea per contracte s'emparenta amb clàusules típiques amb eficàcia real, com ara la de recuperació de la propietat en la compravenda a carta de gràcia, que comporta la creació del dret de redimir (articles 326 a 328 de la Compilació del dret civil de Catalunya). La compravenda en la qual el comprador adquireix coneixent la durada temporal de la propietat del fiduciari –fidúcia *cum garantia*– comporta una temporalitat.

La propietat compartida, que és una comunitat amb distribució del poder i de la possessió entre els comuners, s'acomoda a la regla, pròpia de la comunitat ordinària indivisa, segons la qual els copropietaris acorden l'ús i la possessió del bé com més el convé (article 552-7). És, a més, una cotitularitat de propietat que s'endinsa en les figures censals, en concret en el cens emfitèutic tal com es va practicar i es manté, en la distinció entre el domini útil –del propietari que cobra el cànon– i el domini directe –qui posseeix i explota el bé– en consideració a qui està en contacte directe amb el bé. La regulació de la propietat compartida, no obstant això, té caràcters propis que la distancien dels censos, ja que es considera una comunitat indivisa, i no pas una de dividida com aquells, però pren dels censos la distinció jurídica entre la propietat material i la formal, per a destacar aquesta configuració. És a dir, respecta aquesta naturalesa de propietat davant de l'actual concepció dels censos

com a dret real limitat. És, d'aquesta manera, una forma evolucionada dels antics censos, adaptada a les necessitats i realitats de la societat del segle XXI, en la qual l'equilibri entre les parts té lloc d'acord amb llur voluntat.

La introducció d'aquestes modalitats de domini obeix, principalment, al propòsit d'aportar solucions al problema de l'accés a la propietat de l'habitatge, tot flexibilitzant les vies d'adquisició, oferint fórmules que permetin abaratir o minorar els costos econòmics i respectant la naturalesa jurídica del dret de propietat, de conformitat amb la tradició jurídica pròpia. Aquesta finalitat fa que siguin els béns immobles llur objecte principal, la qual cosa no implica que no s'estengui també a determinats béns mobles, en concret als que siguin duradors i no fungibles i es puguin registrar, és a dir que siguin identificables. L'habitatge és una necessitat bàsica de la persona, a la qual els poders públics han de respondre creant les condicions adequades i aprovant les normes pertinents per a garantir-hi l'accés. Per això, tant la Constitució (article 47) i l'Estatut d'autonomia de Catalunya (article 26) com la normativa internacional, d'entre la qual destaquen el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals de les Nacions Unides del 1966 (article 11) i la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea del 2010 (article 34), configuren el dret a l'habitatge amb un marcat contingut social, vinculat al lliure desenvolupament de la personalitat prenent com a base la dignitat humana.

A Catalunya, al voltant del 80% del parc d'habitatges ha estat adquirit en propietat. L'acte d'adquisició del domini comporta el pagament del preu total i, en conseqüència, la necessitat d'acudir a un finançament amb préstecs hipotecaris, cosa que ha generat un endeutament excessiu, especialment en els darrers vint anys. A això s'afegeix l'escassetat del lloguer com a forma de tinença (15%), situació que no és pas aliena al fet que les circumstàncies socials, econòmiques i jurídiques no hagin propiciat ni el lloguer privat ni el lloguer social, que representa poc més de l'1% del total, ni al fet que, en molts casos, les institucions jurídiques tradicionals no han donat una resposta suficient a les necessitats actuals. Aquesta situació ha comportat l'estancament de l'habitatge en general i del lloguer en particular.

A més de l'adquisició de la propietat definitiva (dret real) i del lloguer (contracte, dret personal), que són les dues respostes jurídiques tradicionals a l'accés a l'habitatge, cap de les altres figures jurídiques seculares de l'àmbit dels drets reals, com ara el cens, l'usdefruit o, fins i tot, la més actual de la superfície, no ha representat una alternativa real a aquella dicotomia. A la llum dels principis jurídics propis, és possible configurar altres alternatives jurídiques més flexibles, adequades a les necessitats reals i que alhora facilitin als adquirents una estabilitat en el gaudi com a propietaris de l'habitatge.

En aquesta línia, ja l'article 71.1 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, modificat per la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica, va establir les bases d'altres formes de propietat, especialment de la propietat compartida. Així mateix, l'article 531-16 del Codi civil de Catalunya estableix un tipus de propietat temporal derivada de la donació sotmesa a condició resolutòria. I l'article 564-1, pel que fa al dret de superfície, admet que «atribueix temporalment la propietat». És a dir que són possibles propietats temporals i que la perpetuïtat no és element de tipificació del domini, sinó el contingut del poder jurídic.

No s'amaga tampoc la pretensió que, des del dret civil i de manera estructural, es doti l'Administració pública d'instruments útils a l'hora de programar les polítiques de promoció de l'habitatge. En aquest sentit, també és encoratjadora l'experiència, reeixida en dret comparat, de figures anàlogues a les que introdueix aquesta llei.

II

En la propietat temporal, el propietari gaudeix, durant el termini fixat, d'un poder jurídic idèntic al del propietari ordinari que el legitima per a actuar com a propietari únic i exclusiu, mentre que el titular successiu ho és d'un dret de reversió. Aquest dret a la recuperació de la propietat quan arribi el dia final té un contingut jurídic i econòmic, del qual es pot disposar *inter vivos i mortis causa*, però no permet al seu titular de fer cap ingerència en l'exercici de les facultats del propietari temporal. Una vegada transcorregut el termini fixat, el bé esdevé propietat plena del titular successiu –l'originari o el que l'hagi adquirit d'aquest–, lliure de qualsevol càrrega o contracte que excedeixin del termini establert.

El termini, que ha d'ésser cert i determinat i s'ha d'establir necessàriament, és l'element de tipificació d'aquesta propietat. El termini mínim s'ha fixat en deu anys per tal que el dret tingui contingut patrimonial i marqui una relació amb certa durada i importància, i també per a evitar confusions amb la durada dels arrendaments urbans. Pel que fa al màxim, seguint la tradició jurídica catalana, comuna amb els sistemes jurídics continentals, s'ha establert en noranta-nou anys, un termini prou ampli per a satisfer les necessitats dels adquirents i donar flexibilitat al mercat.

El règim de la propietat compartida permetrà afavorir l'adquisició de la propietat: a partir de l'adquisició d'una quota inicial, el propietari material adquireix progressivament les quotes restants del propietari formal mitjançant l'exercici gradual del dret que és inherent a la institució. La situació jurídica real que deriva d'aquesta forma de propietat comporta que el propietari material monopolitzi gairebé totes les facultats dominicals a canvi del pagament d'una contraprestació dinerària al propietari formal, mentre no adquireixi la totalitat de les quotes, per l'ús exclusiu i exclouent

de l'objecte. Per això, el propietari material ha de satisfer totes les despeses i, amb ple respecte a la legislació tributària, llevat que s'hagi pactat altrament, assumeix el pagament dels impostos i tributs vinculats a la propietat del bé.

Per bé que la quota mínima inicial es deixa a la voluntat de les parts, l'adquisició de les quotes restants mitjançant l'exercici del dret d'adquisició gradual ha de representar, si no hi ha pacte, un mínim del 10%. De fet, amb relació als habitatges i tenint en compte l'experiència comparada, hom creu que la proporció ideal seria d'un 5% de domini adquirit amb capital propi del propietari material, d'un 20% de domini que el propietari material adquireix amb finançament hipotecari i del 75% restant que roman a mans del propietari formal.

És consubstancial a aquesta figura el dret del propietari material a adquirir gradualment més quota de domini sobre l'immoble, segons un probable esquema preestablert amb el finançador o amb el promotor venedor, de manera que, a mesura que n'adquireixi més, anirà també reduint progressivament la quantitat que satisfà com a contraprestació dinerària, perquè llavors serà titular d'una quota major de domini sobre l'immoble. D'altra banda, res no impedeix que la contraprestació dinerària s'imputi al preu d'adquisició de les successives quotes sobre l'immoble. També és possible que ambdues parts pactin que el propietari material, en lloc d'anar adquirint quota, es pugui deslliurar gradualment de la seva, que hagi d'ésser adquirida necessàriament per l'altre titular, cosa que faria possible que el primer obtingués liquidat.

Finalment, cal assenyalar que aquests tipus de propietat poden assolir finalitats diverses. Així, es pot constituir una propietat compartida sobre un bé en règim de propietat temporal per a facilitar l'adquisició del bé, sense perdre pràcticament facultats dominicals. D'altra banda, la propietat compartida pot ésser utilitzada com una alternativa al llançament del deutor hipotecari en els processos d'execució hipotecària si, en constituir la propietat compartida, el deutor i creditor hipotecaris han previst que el primer continuï posseint el bé com a propietari material en la proporció de la quantitat que hagi pagat i, a més, tingui el dret a adquirir gradualment les quotes restants de les quals és titular el creditor hipotecari (titular formal). Per acabar, també és possible un pacte entre el propietari i el llogater, de manera que aquest, una vegada assolida una certa durada del contracte d'arrendament, es pugui convertir en un propietari temporal, cosa que pot rebaixar els costos al primer i augmentar les facultats al segon.

ARTICLE 1. PROPIETAT TEMPORAL

S'afegeix un capítol, el VII, al títol IV del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«Capítol VII. Propietat temporal

»Article 547-1. Concepte

»El dret de propietat temporal confereix al seu titular el domini d'un bé durant un termini cert i determinat, vençut el qual el domini fa trànsit al titular successiu.

»Article 547-2. Objecte

»Poden ésser objecte de propietat temporal els béns immobles. També ho poden ésser els béns mobles duradors no fungibles que puguin constar en un registre públic.

»Article 547-3. Règim jurídic

»1. La propietat temporal, en tot allò que no estableixen el títol d'adquisició ni les disposicions d'aquest capítol, es regeix per les normes d'aquest codi relatives al dret de propietat.

»2. Els règims del fideïcomís, de la donació amb clàusula de reversió, del dret de superfície o qualssevol altres situacions temporals de la propietat es regeixen per llurs disposicions específiques.

»Article 547-4. Adquisició i durada

»1. El titular del dret de propietat pot retenir la propietat temporal i transmetre la titularitat successiva a un tercer o a la inversa o transmetre ambdues. En la transmissió de la propietat temporal d'un bé sotmès a propietat horitzontal s'apliquen, amb caràcter general, les regles que estableix el capítol III del títol V.

»2. La propietat temporal s'adquireix per negoci jurídic entre vius, a títol oneros o gratuït, o per causa de mort.

»3. En el negoci jurídic d'adquisició hi ha de constar el termini cert i determinat de durada de la propietat temporal, que no pot ésser inferior a deu anys per als immobles i a un any per als mobles, ni superior, en cap cas, a noranta-nou anys.

»4. La transmissió de la propietat temporal s'ha d'acompanyar amb un inventari dels béns que, si escau, la integren.

»Article 547-5. Règim voluntari

»En el títol d'adquisició de la propietat temporal es pot establir:

»a) El pagament a terminis del preu d'adquisició.

»b) La facultat del propietari temporal de prorrogar el seu dret per un termini que, sumat a l'inicial, no excedeixi del màxim legal, sens perjudici de tercers.

»c) El dret d'adquisició preferent del propietari temporal per al cas de transmissió onerosa del dret del titular successiu, i el dret d'adquisició preferent d'aquest últim per al cas de transmissió onerosa de la propietat temporal.

»d) Un dret d'opció de compra de la titularitat successiva a favor del propietari temporal.

»e) El dret del propietari temporal que el titular successiu li pagui les despeses per obres o reparacions necessàries i exigibles, atenent, principalment, el temps que resta de la durada de la propietat temporal i l'import de les dites despeses.

»Article 547-6. Facultats del propietari temporal

»1. El propietari temporal té totes les facultats del dret de propietat, sense més limitacions que les derivades de la durada i de l'existència del titular successiu.

»2. La propietat temporal es pot alienar, hipotecar i sotmetre a qualsevol altre gravamen amb el límit del termini fixat, sense que calgui la intervenció del titular successiu i sens perjudici que li sigui notificat l'acte una vegada celebrat. La propietat temporal també es pot transmetre per causa de mort.

»3. Si el bé objecte de propietat temporal és un immoble en règim de propietat horitzontal, l'exercici dels drets i el compliment de les obligacions derivats d'aquest règim corresponen en exclusiva al propietari temporal.

»4. El propietari temporal pot transmetre una altra propietat temporal de menor durada en favor d'una o més persones, alhora o una després de l'altra.

»Article 547-7. Facultats del titular successiu

»1. El titular successiu pot alienar, hipotecar i sotmetre a qualsevol altre gravamen el seu dret, i també en pot disposar per causa de mort.

»2. Els actes i els contractes no consentits pel titular successiu que excedeixin de la durada de la propietat temporal no el perjudiquen.

»3. El titular successiu pot exigir al propietari temporal que es faci càrrec de les obres de reparació o reconstrucció si el bé es deteriora en un 50% o més del seu valor per culpa o dol del propietari temporal. A aquests efectes, s'ha de prendre com a referència el valor del bé en el moment en què es produeix el fet culpable o dolós.

»Article 547-8. Inscripció

»1. El títol d'adquisició de la propietat temporal s'inscriu en el registre corresponent de conformitat amb el que estableix la llei i amb els efectes corresponents.

»2. En la inscripció del títol d'adquisició s'ha de fer constar la durada de la propietat temporal i, si escau, el règim voluntari que s'hagi pactat d'acord amb el que estableix l'article 547-5.

»Article 547-9. Extinció

»1. La propietat temporal s'extingeix per les causes generals d'extinció de la propietat i, a més, per les causes següents:

»a) Pel venciment del termini.

»b) Per deteriorament del bé en un 50% o més del seu valor per culpa o dol del propietari temporal, si aquest, una vegada requerit pel titular successiu, no s'ha fet càrrec de les obres de reparació o reconstrucció.

»2. Els drets reals que graven la propietat temporal, en cas de renúncia del dret i d'abandonament de la possessió del bé o de qualsevol altra causa d'extinció voluntària de la propietat temporal, subsisteixen fins que no venci el termini o no es produeixi el fet o la causa que en comporti l'extinció.

»Article 547-10. Efectes de l'extinció

»1. L'extinció de la propietat temporal comporta que el titular successiu adquireix el domini del bé, en pren possessió per ell mateix i pot exercir les accions de protecció de la propietat i de la possessió que li corresponguin.

»2. El propietari temporal respon davant el titular successiu dels danys ocasionats al bé per culpa o dol.

»3. Les millores i accessions introduïdes en el bé que subsisteixen i els fruits pendents en el moment de l'extinció, si no hi ha pacte, pertanyen al titular successiu. En tot cas, en el moment de la finalització de la propietat temporal s'ha d'elaborar un inventari que s'ha de lliurar amb el bé.»

ARTICLE 2. PROPIETAT COMPARTIDA

S'afegeix un capítol, el VI, al títol V del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«Capítol VI. Propietat compartida

»Article 556-1. Concepte

»1. La propietat compartida confereix a un dels dos titulars, anomenat *propietari material*, una quota del domini, la possessió, l'ús i el gaudi exclusiu del bé i el dret d'adquirir, de manera gradual, la quota restant de l'altre titular, anomenat *propietari formal*.

»2. La propietat compartida comporta l'exclusió de l'acció de divisió.

»Article 556-2. Objecte

»1. Poden ésser objecte de propietat compartida els béns immobles. També ho poden ésser els béns mobles duradors i no fungibles que puguin constar en un registre públic.

»2. Es pot constituir una propietat compartida sobre un bé en règim de propietat temporal.

»Article 556-3. Règim jurídic

»La propietat compartida, en tot el que no estableixen el títol de constitució i les disposicions d'aquest capítol, es regeix per les normes d'aquest codi relatives a la comunitat ordinària indivisa i als drets d'adquisició, en allò en què hi siguin compatibles.

»Article 556-4. Constitució

»1. La propietat compartida es constitueix per negoci jurídic entre vius, a títol oneros o gratuït, o per causa de mort.

»2. El títol de constitució de la propietat compartida ha de contenir les circumstàncies següents:

»a) La quota inicialment adquirida.

»b) El dret d'adquisició gradual i els requisits i les condicions del seu exercici. Si no hi ha pacte, les quotes successivament adquirides no poden ésser inferiors al 10% del total de la propietat.

»c) La contraprestació dinerària, si n'hi ha, per a l'exercici en exclusiva de les facultats dominicals atribuïdes sobre el bé, la seva actualització i els criteris per a determinar-la a mesura que s'exerceixi el dret d'adquisició gradual.

»3. La durada de la propietat compartida és de trenta anys, llevat que les parts fixin un termini diferent que, en cap cas, no pot superar els noranta-nou anys.

»Article 556-5. Inscripció

»1. El títol de constitució de la propietat compartida s'inscriu en el registre corresponent de conformitat amb el que estableix la llei i amb els efectes corresponents.

»2. En la inscripció del títol de constitució de la propietat compartida s'han de fer constar les circumstàncies que estableix l'article 556-4.2 i, si escau, els drets de tanteig i retracte.

»3. La propietat compartida, si recau sobre un bé immoble, s'ha d'inscriure, d'acord amb la legislació hipotecària, en el foli obert per a la finca matriu. La inscripció del dret del propietari material s'ha de practicar en un foli independent, el qual ha de remetre al règim de propietat compartida.

»Article 556-6. Facultats del propietari material

»1. El propietari material té les facultats següents:

»a) Posseir i usar el bé i gaudir-ne de forma plena i exclusiva, amb el límit, llevat que s'hagi pactat altrament, de no comprometre'n la subsistència.

»b) Alienar, hipotecar i sotmetre a qualsevol altre gravamen la seva quota, supòsits en els quals ho ha de comunicar al propietari formal, i també disposar-ne per causa de mort.

»c) Adquirir més quota de manera gradual, d'acord amb el que estableix el títol de constitució.

»2. El propietari material pot exercir tots els actes de rigorós domini, però necessita el consentiment del propietari formal per a dividir el bé. L'acord de divisió ha de contenir la distribució entre els béns resultants, tant del preu d'adquisició com de la contraprestació dinerària que estableix l'article 556-4.2.c.

»3. Si el bé objecte de propietat compartida és un immoble en règim de propietat horitzontal, l'exercici dels drets i el compliment de les obligacions derivats d'aquest règim corresponen en exclusiva al propietari material.

»4. Les despeses ordinàries son a càrrec del propietari material. Pel que fa a les despeses extraordinàries i d'execució d'obres d'instal·lacions, s'han de repartir entre ambdós propietaris d'acord amb la quota de propietat respectiva.

»Article 556-7. Obligacions del propietari material

»El propietari material té les obligacions següents:

»a) Pagar el preu d'adquisició de les quotes, si escau.

»b) Satisfer la contraprestació dinerària que estableix l'article 556-4.2.c, l'import de la qual, si no hi ha pacte, disminueix proporcionalment amb l'adquisició de més quota.

»c) Satisfer les despeses i els impostos vinculats a la propietat del bé.

»Article 556-8. Facultats del propietari formal

»El propietari formal té, entre d'altres, les facultats següents:

»a) Alienar, hipotecar i sotmetre a qualsevol altre gravamen la seva quota, i també disposar-ne per causa de mort, sens perjudici dels drets de tanteig i retracte del propietari material.

»b) Exigir al propietari material, llevat que es pacti altrament, que es faci càrrec de les obres de reparació o reconstrucció si el bé es deteriora un 20% o més o se'n compromet la subsistència. El propietari formal té dret a accedir a l'immoble per a comprovar-ne l'estat. Si se li nega l'accés o si, després d'haver-hi accedit, es comprova que la subsistència del bé està afectada, el propietari formal pot sol·licitar judicialment qualsevol mesura cautelar.

»Article 556-9. Contraprestació dinerària

»1. La quota del propietari material està afectada, amb caràcter real, al pagament de la contraprestació corresponent a l'any en curs i als dos anys immediatament anteriors. El crèdit que en deriva té preferència de cobrament sobre la quota, amb la prelació que determini la llei.

»2. El propietari material que faci una transmissió onerosa de la seva quota ha d'aportar un document que acrediti que està al corrent de pagament de la contraprestació dinerària fins a la data de la transmissió. Sense aquesta manifestació i aquesta aportació no es pot atorgar l'escriptura, llevat que els adquirents hi renunciïn expressament.

»3. El propietari material que aliena la seva quota ha de comunicar el canvi de titularitat al propietari formal. Mentre no ho faci, respon solidàriament del pagament de la contraprestació dinerària.

»4. El propietari formal que aliena la seva quota ha de comunicar el canvi de titularitat al propietari material. Mentre no ho faci, són eficaces els pagaments i les notificacions fets a l'antic propietari formal.

»Article 556-10. Drets de tanteig i de retracte

»L'alienació a títol oneros de la quota de qualsevol dels propietaris atorga a l'altre, llevat que en el títol de constitució s'hagi pactat altrament, els drets de tanteig i de retracte, que es regeixen pel que estableix l'article 552-4.

»Article 556-11. Extinció

»1. La propietat compartida s'extingeix per les causes següents:

»a) La reunió en una sola titularitat de totes les quotes de propietat.

»b) La destrucció o pèrdua del bé.

»c) El venciment del termini de durada de la propietat compartida.

»d) La manca d'exercici de qualssevol dels drets d'adquisició gradual acordats, si no hi ha pacte en contra.

»e) La conversió en un règim de comunitat ordinària o especial.

»f) L'acord d'ambdós titulars.

»g) La renúncia de qualsevol dels titulars, la qual comporta l'acreixement a favor de l'altre.

»2. La renúncia a la propietat compartida no eximeix el renunciant del compliment de les obligacions vençudes i encara pendents, ni perjudica els drets que s'hagin constituït a favor de tercers.

»3. Un cop extingida la propietat compartida per les causes a què fan referència les lletres *c* i *d* de l'apartat 1, el bé afectat passa a la situació de comunitat ordinària indivisa. En aquest cas, qui ha estat propietari formal pot exigir l'adjudicació de la totalitat del bé objecte de la comunitat pagant en metàl·lic el 80% del valor pericial, en el moment d'exigir l'adjudicació, de la participació de qui ha estat propietari material.

»Article 556-12. Execució forçosa

»L'execució forçosa de qualssevol de les quotes no extingeix la propietat compartida, per la qual cosa el rematant subroga els drets i les obligacions corresponents.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. COL·LABORACIÓ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1. Les administracions públiques han de dur a terme les accions necessàries amb les entitats financeres i els

promotors, tant públics com privats, per a agilitar i facilitar l'accés a l'habitatge dels ciutadans que ho desitgin per mitjà de la implantació de la propietat temporal i la propietat compartida.

2. Les administracions públiques han de negociar amb les entitats de crèdit perquè els habitatges en procés d'execució hipotecària es transformin en propietat temporal o compartida tenint en compte les quantitats amortitzades per l'adquirent.

SEGONA. MESURES FISCALS I NORMATIVES

L'Administració de la Generalitat ha de negociar amb les administracions locals per tal de:

a) Bonificar l'impost de béns immobles dels habitatges en propietat temporal o propietat compartida.

b) Reduir o bonificar l'impost de construccions i obres i les taxes de les obres de rehabilitació i adequació d'habitatges en propietat temporal o propietat compartida.

c) Reduir o bonificar els tributs pendents de pagament que tinguin els propietaris deutors que ofereixin l'habitatge per a incloure'l en el mercat de la propietat temporal o la propietat compartida.

TERCERA. RELACIONS DE CONSUM

1. En els casos en què la transmissió de la propietat temporal o de la propietat compartida es produeix en una relació de consum, tots els agents que intervenen en el procés de prestació de serveis immobiliaris i financers relacionats amb la dita transmissió han de complir les obligacions que estableix la normativa de consum. En el supòsit en què el bé sigui un habitatge, han de complir també les obligacions que estableix la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

2. L'adquirent que tingui la condició de consumidor gaudeix dels drets i garanties que li atorga la normativa a què fa referència l'apartat 1.

DISPOSICIÓ FINAL. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 23 de juliol de 2015

El secretari tercer
Josep Rull i Andreu

La presidenta
Núria de Gispert i Català

— Llei de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries

Tram. 200-00040/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 22.07.2015, DSPC-P 118

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de juliol de 2015, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural referent al Projecte de Llei sobre les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya (tram. 200-00040/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE LES ORGANITZACIONS INTERPROFSSIONALS AGROALIMENTÀRIES

PREÀMBUL

Un dels principals objectius de la política agrícola comuna és l'orientació de les produccions agràries a les necessitats del mercat, amb la flexibilització dels mecanismes d'intervenció que permetin una adequació millor de l'oferta agrària a la demanda.

Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han experimentat un desenvolupament molt important i s'han configurat com a òrgans de coordinació i col·laboració dels diferents sectors del sistema agroalimentari.

Aquesta llei es dicta a l'empara de l'article 116.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució espanyola, la competència exclusiva per a la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari.

El sector agroalimentari té un valor estratègic molt important per a l'economia de Catalunya, tal com reflecteixen les magnituds econòmiques sobre la seva participació en el producte interior brut, la balança comercial, el nombre d'empreses, el valor de la producció final agrària i alimentària, i les persones ocupades, amb una clara vocació internacional en molts dels seus productes. Catalunya és una regió agroalimentària de primer ordre en el context de la Unió Europea.

El desenvolupament del sector agroalimentari a Catalunya, atesa la necessitat de millora i adaptació en les relacions dels operadors de la cadena agroalimentària a les condicions del mercat, necessita nous mecanismes intersectorials per a dotar-se de mitjans de

vertebració en les seves estructures interprofessionals privades que permetin l'organització, la cohesió i la col·laboració amb relació als objectius de modernització, desenvolupament, competitivitat i internacionalització.

Una de les particularitats del sector agroalimentari català és l'existència d'un nombre molt important de petites i mitjanes empreses en el sector productor i transformador que es troben en un clar desavantatge davant els grans grups de la distribució minorista que concentren la demanda, amb el desequilibri consegüent. Cal defensar l'existència d'un model propi i diferenciat de comerç de proximitat, un model en equilibri amb els diversos formats de distribució comercial. El fet de disposar d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries a Catalunya és un factor coadjuvant perquè el sector privat agroalimentari pugui adoptar mesures que consolidin aquest model propi, tant en el sector primari, com en el transformador i en la comercialització dels productes. Consegüentment, cal comptar amb estructures associatives potents i vertebrades que tinguin capacitat suficient per a desenvolupar iniciatives que generin valor afegit en els productes agroalimentaris respectius.

En aquest sentit, s'observa l'absència d'un marc normatiu específic a Catalunya. Per això, aquesta llei pretén fer front a les carències normatives en aquesta matèria a Catalunya amb l'establiment d'un marc jurídic adequat a les característiques, les necessitats i les particularitats del sector agroalimentari català, amb el respecte a les normes reguladores de la competència i d'acord amb els objectius de l'article 39 del Tractat de funcionament de la Unió Europea i de la resta de la normativa europea en aquesta matèria, especialment el Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, del 17 de desembre del 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) 922/72, (CEE) 234/79, (CE) 1037/2001 i (CE) 1234/2007.

Cal considerar la demanda expressa i activa del sector agroalimentari català de disposar d'una llei marc d'organitzacions interprofessionals, amb un disseny normatiu de continguts molt flexibles i generalistes que permetin un desenvolupament normatiu posterior, en què cada sector que ho vulgui pugui definir un model de funcionament propi en l'organització interprofessional corresponent, un model que s'adapti a les peculiaritats de cada sector. Aquesta llei atorga a les organitzacions interprofessionals catalanes autonomia i competència plenes per a prendre llurs acords, sense cap tipus de limitació respecte dels acords adoptats per tercers o altres entitats, llevat que les organitzacions mateixes acordin de vincular-se voluntàriament a acords d'altres organitzacions o entitats de naturalesa i objectius similars. El marc normatiu de la llei ha de donar resposta a les necessitats actuals d'uns sectors

cada cop més verticals, amb interessos entrecruats però comuns, i s'ha de poder adaptar, alhora, a les necessitats futures.

Aquest nou marc legal permet que les organitzacions interprofessionals agroalimentàries en l'àmbit de Catalunya puguin acordar i obtenir l'extensió de normes adequades a les condicions i necessitats particulars del sector corresponent i que contribueixin directament al desenvolupament del sector.

La Llei té en compte que cal garantir que els operadors i llurs entitats associatives representatives que s'integren en les organitzacions interprofessionals són les que realment fan l'esforç i la inversió econòmica en la cadena agroalimentària, i assumeixen, per tant, els riscos econòmics de les decisions que prenen.

Un dels aspectes que cal destacar d'aquesta llei, entre altres, és la regulació del reconeixement, les finalitats, els acords i les extensions de normes de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries que tenen un àmbit d'actuació no superior al de Catalunya.

La llei també crea el Registre de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya, que s'adscriu al departament competent en matèria agroalimentària.

ARTICLE 1. OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquesta llei té per objecte regular el reconeixement i les finalitats de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya i l'aprovació dels acords d'extensió de normes que s'adoptin en l'àmbit d'aquestes organitzacions.

2. Aquesta llei s'aplica a la producció, la transformació, la comercialització i la distribució dels sectors o productes agroalimentaris i forestals la circumscripció o circumscripcions econòmiques de les quals no supera l'àmbit territorial de Catalunya. A aquests efectes, s'entén per circumscripció econòmica la zona geogràfica constituïda per zones de producció contigües o properes en què les condicions de producció i de comercialització són homogènies.

3. Els productes emparats per denominacions i indicacions geogràfiques protegides, i altres mencions de qualitat, es regeixen per llurs disposicions específiques i pels acords adoptats per llurs òrgans de gestió i control. El que estableix aquesta llei és aplicable únicament en els aspectes no inclosos en les dites disposicions específiques i acords.

ARTICLE 2. ORGANITZACIÓ INTERPROFESSIONAL AGROALIMENTÀRIA

Als efectes del que estableix aquesta llei, són organitzacions interprofessionals agroalimentàries, les que:

a) Estan legalment constituïdes, tenen personalitat jurídica pròpia i naturalesa jurídica privada, no tenen

ànim de lucre i compleixen les finalitats establertes per aquesta llei.

b) Estan integrades per organitzacions representatives de la producció i, com a mínim, també de la transformació, la comercialització o la distribució agroalimentària.

c) Tenen un àmbit que no supera el de Catalunya.

d) Tenen la seu social a Catalunya.

ARTICLE 3. FINALITATS DE LES ORGANITZACIONS INTERPROFESSIONALS

Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries es constitueixen amb alguna de les finalitats següents:

a) Potenciar el coneixement, la transparència i l'eficiència dels mercats, i també l'adaptació a les necessitats dels consumidors i dels membres del sector agroalimentari corresponent.

b) Promoure la recerca, la innovació i el desenvolupament del sector agroalimentari.

c) Vetllar pel millorament de la qualitat dels productes i dels processos de la cadena agroalimentària.

d) Promoure una cadena agroalimentària respectuosa amb el medi ambient.

e) Millorar la comercialització dels productes, tant en el mercat interior com pel que fa a llur internacionalització, vetllant pel bon funcionament de la cadena agroalimentària i afavorint les bones pràctiques en les relacions entre els integrants de l'organització interprofessional agroalimentària i el respecte a tercers operadors, i, molt especialment, atenent els interessos dels consumidors i usuaris.

f) Promoure l'elaboració de contractes tipus de productes agroalimentaris que siguin compatibles amb la normativa vigent.

g) Promoure l'adopció de mesures de regulació de l'oferta, d'acord amb la normativa vigent en matèria de competència.

h) Elaborar treballs i estudis per a millorar la cadena agroalimentària i la seva transparència, especialment per mitjà de sistemes d'informació que siguin d'interès per als integrants de la cadena.

i) Fer actuacions de formació per als integrants de la cadena agroalimentària.

j) Fer campanyes de promoció dels productes alimentaris i forestals i d'informació al consumidor.

k) Promoure l'eficiència energètica entre les diferents baules de la cadena agroalimentària per mitjà d'accions que en redueixin l'impacte ambiental, la gestió responsable de residus i subproductes i la reducció de les pèrdues d'aliments al llarg de la cadena.

l) Potenciar la formació i l'emprenedoria de les dones en el sector agroalimentari i la creació de xarxes de dones en aquest sector.

m) Qualsevol altra que li atribueixi la normativa de la Unió Europea.

ARTICLE 4. RECONeixEMENT DE LES ORGANITZACIONS INTERPROFESSIONALS

1. El departament competent en matèria agroalimentària ha d'atorgar el reconeixement i ha d'inscriure en el Registre de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya, regulat per l'article 6, qualsevol organització interprofessional agroalimentària que ho solliciti i que compleixi les condicions següents:

a) Disposar de personalitat jurídica.

b) Acreditar que representa, com a mínim, el cinquanta-u per cent de les activitats econòmiques del producte o sector vinculades a la producció i, com a mínim també, d'alguna de les fases següents de la cadena de subministrament: transformació, comercialització o distribució. La manera d'acreditar la representació s'ha d'establir per reglament. Aquesta acreditació ha d'ésser prèvia al reconeixement.

c) Tenir uns estatuts que compleixin els requisits següents:

1r. Indicar les finalitats que la normativa reconeix a les organitzacions interprofessionals i establir que l'organització no té ànim de lucre.

2n. Regular les modalitats d'adhesió i retirada dels membres, i garantir la pertinença a l'organització interprofessional de qualsevol organització que es compromet al compliment dels estatuts i acords, sempre que acrediti que representa, en l'àmbit de Catalunya, el quinze per cent, com a mínim, de la branca professional a què pertany. La manera d'acreditar la representació s'ha d'establir per reglament.

3r. Establir l'obligatorietat de compliment dels acords adoptats per la mateixa organització interprofessional agroalimentària.

4t. Han de regular la participació en la gestió de l'organització interprofessional agroalimentària de les diferents baules de la cadena de valor del sector que l'organització interprofessional representi.

5è. Han d'establir un procés de conciliació i de mediació per a la resolució dels conflictes que puguin sorgir durant l'aplicació dels acords interprofessionals, de contractes tipus i de guies de bones pràctiques contractuals, els relacionats amb la representativitat i altres discrepàncies dins l'organització interprofessional, i també els termes d'aquesta conciliació i mediació.

Els estatuts poden disposar que en cas que no es resolgui la controvèrsia aquesta se sotmeti a arbitratge.

A aquests efectes, han de designar la instància per a efectuar l'arbitratge i fixar-ne les condicions.

2. El procediment per a establir les condicions per al reconeixement de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries s'ha de determinar per reglament.

ARTICLE 5. NOMBRE D'ORGANITZACIONS INTERPROFESSIONALS

1. Només es pot reconèixer una única organització interprofessional agroalimentària per sector o producte, sens perjudici del que disposen els apartats 2 i 3.

2. Els productes agraris i alimentaris amb dret a utilitzar alguna de les denominacions i indicacions geogràfiques protegides, i altres mencions de qualitat, es consideren, als efectes del que estableix aquest article, sectors o productes diferenciats dels de caràcter general a què fa referència l'apartat 1, o d'altres de naturalesa igual o similar.

3. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries reconegudes poden constituir seccions d'àmbit intern per a productes específics o diferenciats.

ARTICLE 6. REGISTRE DE LES ORGANITZACIONS INTERPROFESSIONALS AGROALIMENTÀRIES DE CATALUNYA

1. Es crea el Registre de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya, adscrit al departament competent en matèria agroalimentària, amb la finalitat de disposar de manera permanent i actualitzada de tota la informació necessària de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries i de llurs acords d'extensió de normes, amb la finalitat de dur a terme les polítiques de foment i de control en aquest àmbit.

2. S'ha de determinar per reglament el contingut del Registre i el procediment per a inscriure-hi les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.

3. S'han d'inscriure en el Registre:

a) El reconeixement de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.

b) Les retirades de reconeixement de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries

c) Les suspensions del reconeixement de les organitzacions.

d) La memòria anual d'activitats que inclogui els acords l'objecte dels quals faci referència al que estableixen els articles 3 i 13.

e) L'estat de la representativitat al tancament de l'exercici.

f) Els acords d'extensió de normes.

g) Els comptes anuals amb relació als acords i liquidació de les aportacions econòmiques corresponents a l'extensió de norma.

4. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han de trametre a la direcció general competent en matèria de comercialització agroalimentària, abans del 30 d'abril de cada any, la documentació a què fan referència les lletres *d, e, f* i *g*.

ARTICLE 7. ACORDS

1. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han d'ajustar llurs acords a les normes i els principis de la normativa vigent en matèria de la competència.

2. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries catalanes tenen plena autonomia i competència per a prendre acords, sense cap tipus de limitació respecte als acords adoptats per tercers o altres entitats, llevat que elles mateixes acordin de vincular-se voluntàriament a acords d'altres organitzacions o entitats de naturalesa i objectius similars.

ARTICLE 8. EXTENSIÓ DE NORMES

1. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries poden sol·licitar al departament competent en matèria agroalimentària l'extensió de totes o d'algunes de llurs normes o acords per al conjunt de productors i operadors del producte de llur àmbit d'actuació. L'acord d'extensió de norma pot afectar una part dels operadors en el cas que es refereixi a un producte específic, sempre que estigui inclòs dins del producte o dels productes genèrics pels quals és reconeguda l'organització interprofessional agroalimentària.

2. Les extensions de normes s'aproven per mitjà d'una ordre del conseller competent en matèria agroalimentària. Si la proposta d'extensió de norma està relacionada amb la competència d'altres departaments de la Generalitat, l'aprovació es fa per mitjà d'una ordre conjunta.

3. En l'elaboració de l'ordre d'extensió de norma s'ha de garantir la participació pública dels destinataris potencials per un període no inferior a quinze dies.

4. Les propostes d'extensió de normes s'han de referir a activitats relacionades amb les definides per l'article 3 com a finalitats de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.

5. Només es pot sol·licitar l'extensió de normes si es compleixen aquestes condicions:

a) L'acord té el suport de més del 50% dels integrants de cada una de les diferents branques professionals implicades.

b) L'organització interprofessional agroalimentària representa, com a mínim, dues tercers parts de les produccions afectades.

6. L'organització interprofessional agroalimentària ha d'acreditar la representativitat a què fa referència l'apartat 5.

7. En el cas que l'extensió de norma sol·licitada per l'organització interprofessional agroalimentària afecti exclusivament una de les seves seccions, aquesta secció ha de reunir els requisits que indica l'apartat 5, i només poden participar en l'acord d'extensió de norma les produccions afectades de manera específica per al producte o secció en qüestió.

8. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han d'establir els mecanismes de control i seguiment del compliment dels acords d'extensió de normes.

9. El que estableix aquest article s'ha d'entendre sens perjudici del que disposa la normativa vigent de defensa de la competència.

10. L'ordre reguladora corresponent ha de fixar la durada dels acords pels quals se sol·licita l'extensió de normes, que no pot ser superior a cinc anys o campanyes.

11. Els acords adoptats en la forma d'extensió de norma han d'ésser tramesos al Registre de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya en el termini d'un mes a comptar de l'adopció de l'acord, per mitjà de certificacions en què s'ha de fer constar el contingut de l'acord i el suport obtingut per aquest, mesurat en el percentatge de representació en l'organització interprofessional agroalimentària.

ARTICLE 9. APORTACIÓ ECONÒMICA EN EL CAS D'EXTENSIÓ DE NORMES

1. En el cas que, d'acord amb el que estableix l'article 8, es faci extensió de normes al conjunt dels productors i operadors implicats, les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han de sol·licitar al departament competent en matèria agroalimentària l'aprovació de l'aportació econòmica que correspon a tots els operadors afectats. En el cas dels operadors que no estiguin integrats en aquestes organitzacions interprofessionals, s'han de respectar en qualsevol cas la proporcionalitat de la quantitat respecte als costos de les accions i la no-discriminació amb relació als membres de les organitzacions interprofessionals.

2. Només es poden fer repercutir despeses de funcionament de l'organització interprofessional agroalimentària si estan vinculades al cost de l'extensió de norma. Aquestes despeses s'han de justificar. La justificació s'ha de regular per reglament.

ARTICLE 10. RETIRADA DEL REONEIXEMENT

1. El departament competent en matèria agroalimentària ha de retirar el reconeixement a les organitzacions interprofessionals agroalimentàries que deixin de

complir alguna de les condicions que estableix l'article 4.

2. Es pot revocar el reconeixement a les organitzacions interprofessionals agroalimentàries que estiguin inactives durant un període ininterromput de tres anys.

3. La retirada del reconeixement es fa havent atorgat a les organitzacions interprofessionals agroalimentàries afectades un període d'audiència prèvia mínim d'un mes.

ARTICLE 11. INFRACCIONS

1. Són infraccions administratives les accions o omissions que tipifica aquesta llei, que es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) Endarrerir-se injustificadament en la tramesa al departament competent en matèria agroalimentària dels acords per a l'extensió de norma adoptats.

b) Endarrerir-se injustificadament en la tramesa de la documentació a què fa referència l'article 6.4.

c) Incomplir el pagament de l'aportació econòmica obligatòria, o de les quotes en què es desglossi, en els casos d'extensió de normes aprovades pel departament competent en matèria agroalimentària, si la quantitat no supera els 6.000 euros.

3. Són infraccions greus:

a) Cometre, en un any, més de dues infraccions lleus, si s'ha declarat així per resolució ferma.

b) No trametre al departament competent en matèria agroalimentària la documentació a què fa referència l'article 6.4.

c) Incomplir el pagament de l'aportació econòmica obligatòria, o de les quotes en què es desglossi, en els casos d'extensió de normes aprovades pel departament competent en matèria agroalimentària, si la quantitat supera els 6.000 euros i no passa dels 60.000 euros.

d) No trametre al departament competent en matèria agroalimentària la documentació que es determini reglamentàriament en el cas de recaptació econòmica per acord d'extensió de norma.

4. Són infraccions molt greus:

a) Cometre, en un any, més d'una infracció greu de la mateixa naturalesa, si s'ha declarat així per resolució ferma.

b) Dur a terme actuacions amb finalitats contràries a les establertes per l'article 3.

c) Aplicar el règim d'aportacions econòmiques per extensió de normes establert per aquesta llei en unes condicions diferents de les que consten en l'ordre d'aprovació del departament competent en matèria agroalimentària.

d) Incomplir algun dels requisits per al reconeixement de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries establerts per l'article 4.

e) Denegar l'adhesió com a membre de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries a les organitzacions sectorials que acreditin que tenen la representativitat mínima que determina aquesta llei.

f) Incomplir el pagament de l'aportació econòmica obligatòria, o de les quotes en què es desglossi, en els casos d'extensió de normes aprovades pel departament competent en matèria agroalimentària, si la quantitat supera els 60.000 euros.

5. En les infraccions relatives a l'incompliment del pagament de l'aportació econòmica obligatòria o de les quotes en què es desglossi, a què fa referència l'article 9.1, l'impagament ha d'ésser denunciat per l'organització interprofessional a la direcció general competent en matèria agroalimentària, juntament amb la documentació que acrediti que s'ha requerit el pagament als deutors, i també l'admissió a tràmit de la demanda judicial corresponent o, si s'escau, de la sol·licitud de laude arbitral.

6. No cal acreditar la presentació de la documentació a què fa referència l'apartat 5 quan l'aportació econòmica impagada o les quotes en què es desglossi es calculin sobre dades de què tingui constància la direcció general competent en matèria agroalimentària o que es constatin en les seves actuacions de control.

ARTICLE 12. SANCIONS

1. La comissió de les infraccions administratives regulades per aquesta llei comporta la imposició de les sancions següents:

a) Per infraccions lleus: advertiment o sanció pecuniària de fins a 3.000 euros. En cas d'impagament de l'aportació econòmica obligatòria o de les quotes en què es desglossi, en els casos d'extensió de normes aprovades pel departament competent en matèria agroalimentària, aquest import es pot ultrapassar fins al doble del valor de l'aportació o les quotes no satisfetes.

b) Per infraccions greus: multa des de 3.001 euros fins a 100.000 euros. Es pot ultrapassar aquest import en cas d'impagament, fins al doble del valor no satisfet, de l'aportació econòmica obligatòria o de les quotes en què es desglossi, en els casos d'extensió de normes aprovades pel departament competent en matèria agroalimentària.

Accessòriament, es pot ordenar la suspensió temporal del reconeixement de l'organització interprofessional agroalimentària, a efectes del que estableix aquesta llei, per un període no superior a un any.

c) Per infraccions molt greus: multa des de 100.001 euros fins a 3.000.000 d'euros.

Accessòriament, es pot ordenar la suspensió temporal del reconeixement de l'organització interprofessional agroalimentària, a efectes del que estableix aquesta llei, per un període comprès entre un any i un dia i tres anys.

Accessòriament, es pot ordenar la retirada definitiva del reconeixement a l'organització interprofessional agroalimentària, a efectes del que estableix aquesta llei.

2. Per a la graduació de la quantia de les sancions, a més dels criteris generals establerts pel procediment sancionador en la normativa vigent, s'han de tenir en compte els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat.
- b) La reincidència en la comissió d'infracció molt greu. Es considera reincidència la comissió en el termini d'un any d'una infracció de la mateixa naturalesa si ha estat declarada així per resolució ferma.
- c) El reconeixement i l'esmena de les infraccions abans que es resolgui el procediment sancionador corresponent.
- d) El grau d'incompliment dels advertiments previs.

3. S'han de regular per reglament els òrgans competents en matèria agroalimentària per a acordar l'inici dels procediments sancionadors i designar-ne la persona instructora i els òrgans competents per a imposar les sancions.

ARTICLE 13. RELACIONS ENTRE ORGANITZACIONS INTERPROFSSIONALS AGROALIMENTÀRIES

Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries reconegudes d'acord amb el que estableix aquesta llei es poden associar amb altres organitzacions interprofessionals agroalimentàries o entitats de naturalesa i objectius similars. Els acords d'associació s'han de trametre al Registre de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

En l'acreditació de la representació a què fa referència l'apartat segon de l'article 4.1.c, en el cas de les organitzacions professionals agràries que hagin obtingut vots en les eleccions agràries a què fa referència la Llei 17/2014, del 23 de desembre, de representativitat de les organitzacions professionals agràries, la representació s'ha de basar, d'una banda, en el resultat percentual dels vots vàlids obtinguts aplicat al volum de producció total del conjunt de les explotacions que tenen la consideració d'electors a la dita llei, mesurat a partir de la mitjana productiva del sector o producte a Catalunya i de la dimensió mitjana, en hectàrees, caps de bestiar o altres unitats d'aquest conjunt, i, d'altra banda, si escau, en el volum de producció dels seus membres que no tenen la consideració d'electors,

aquest volum acreditat d'acord amb el que determini el reglament a què fa referència el dit apartat.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. ACTUALITZACIÓ DE LA REGULACIÓ DE LES LLOTGES I MERCATS EN ORIGEN DE PRODUCTES AGRARIS

El Govern ha d'estudiar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la viabilitat i l'oportunitat de proposar al Parlament de Catalunya que els preus dels productes agroalimentaris i llurs categories tinguin caràcter d'estadístiques d'interès de la Generalitat, i que, si escau, passin a formar part del banc de dades de l'Observatori de Preus Agraris i Agroalimentaris de Catalunya, per tal de poder-los subministrar a les taules de preus o altres mecanismes fidedignes, equilibrats i independents de formació de preus de les llotges i mercats en origen de productes agraris, quan aquestes taules o altres mecanismes corresponguin a centres sense presència física de mercaderies o de transaccions.

SEGONA. ORDRE PER A REGULAR EL PROCEDIMENT DE RECONeixEMENT D'ORGANITZACIONS DE PRODUCTORS

El conseller del departament competent en matèria agroalimentària ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, una ordre que reguli els requisits formals i materials i el procediment per al reconeixement d'organitzacions de productors, de llurs associacions, de les activitats que poden externalitzar i de les extensions de les normes en llur àmbit, i també l'homologació dels contractes tipus agroalimentaris, que s'han de concloure abans del lliurament dels productes i han de contenir, com a mínim, les clàusules relatives a les determinacions de la normativa europea vigent i a les normes bàsiques, mercantils o civils, generals aplicables.

TERCERA. DESPLEGAMENT REGLAMENTARI

Es faculta el Govern perquè dicti les normes que calguin per a desplegar aquesta llei.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2015

El secretari segon
Pere Calbó i Roca

La presidenta
Núria de Gispert i Català

— **Llei de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals**

Tram. 202-00050/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 22.07.2015, DSPC-P 118

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de juliol de 2015, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural referent a la Proposició de Llei de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008 (tram. 202-00050/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 6 DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI DE PROTECCIÓ DELS ANIMALS

PREÀMBUL

La normativa catalana sobre protecció dels animals, i específicament l'article 2 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, del 15 d'abril, reconeix que els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

L'apartat 1 de l'article 6 de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, ja prohibeix l'ús d'animals en espectacles o altres activitats si els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinatural, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.

D'una banda, un nombre creixent de països i ciutats d'arreu del món han prohibit l'ús dels animals salvatges en els cirques basant-se en llur protecció i benestar, en considerar que exhibir-los trets de llur hàbitat natural i fent-los fer activitats impròpies de la seva espècie és una crueltat i, alhora, una font de perill per a les persones, al mateix temps que incrementen el tràfic il·legal d'animals i la caça furtiva d'espècies protegides. En la nostra realitat més propera i pels mateixos motius, més d'un centenar de municipis ja no permeten els espectacles de circ amb animals salvatges.

D'altra banda, a Catalunya, el circ ha esdevingut un sector cultural d'efervescència creativa i ha demostrat en els darrers anys una alta capacitat de desplegament i d'embranchada col·lectiva renovada que li ha permès créixer i posicionar-se internacionalment.

El sector del circ comparteix la sensibilitat, l'estima i el respecte vers els animals, que és precisament l'objectiu d'aquesta llei. Avui hi ha una altra mena de cirques que ofereixen espectacles divertits, originals i extraordinaris i que exhibeixen la força, l'agilitat i la destresa dels artistes sense necessitat d'exhibir animals salvatges. Per això, actualment el circ s'entén a Catalunya com una disciplina fonamental de les arts escèniques del nostre país.

Seguint una trajectòria legislativa en la direcció d'augmentar la protecció dels animals a Catalunya, és desig de la societat catalana de prohibir els espectacles de circ amb actuacions d'animals salvatges.

ARTICLE ÚNIC. ADDICIÓ D'UNA LLETRA A L'APARTAT 1

S'afegeix una lletra, la g, a l'apartat 1 de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, amb el text següent:

«g) Els espectacles de circ amb animals que pertanyen a la fauna salvatge.»

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades totes les disposicions que s'oposin a aquesta llei, la contradiguin o hi siguin incompatibles.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. OBSERVATORI D'AVALUACIÓ DE L'ÚS D'ANIMALS EN CIRCS

1. El Govern ha de crear, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, un observatori de l'ús d'animals en cirques en què hagi representats els àmbits científic i acadèmic de l'etologia, la veterinària i la zoologia; els col·legis professionals d'advocats i de veterinaris; els cirques que tinguin espectacles amb animals que no restin expressament prohibits per aquesta llei, i les entitats de protecció dels animals.

2. La funció de l'observatori és avaluar les condicions en què s'utilitzen animals, en els casos en què no és prohibit per aquesta llei, a fi de comprovar que són respectuoses amb llur benestar, d'acord amb la legislació aplicable.

3. Els cirques que s'estableixin a Catalunya han de facilitar l'accés dels membres de l'observatori a les instal·lacions respectives, amb la finalitat de garantir-ne els treballs.

4. L'observatori ha de fer públiques les seves conclusions dins el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició. En els casos en què les conclusions de l'observatori determinin que la utilització d'alguna espècie animal és incompatible amb les condicions de benestar, el Govern ha d'establir per re-

glament la prohibició de fer-ne ús en espectacles de circ, en les mateixes condicions que les establertes per aquesta llei per als animals de la fauna salvatge.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

1. Aquesta llei entra en vigor al cap de dos anys d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.

2. La disposició final primera entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2015

El secretari quart La presidenta
David Companyon i Costa Núria de Gispert i Català

— Llei de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica

Tram. 202-00062/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 23.07.2015, DSPC-P 119

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 23 de juliol de 2015, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Territori i Sostenibilitat referent a la Proposició de llei de mesures urgents per a fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica (tram. 202-00062/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE MESURES URGENTS PER A AFRONTAR L'EMERGÈNCIA EN L'ÀMBIT DE L'HABITATGE I LA POBRESA ENERGÈTICA

PREÀMBUL

I

Catalunya és, entre les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, una de les més afectades per la crisi econòmica. Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya, més de 200.000 llars tenen tots els membres a l'atur, i 95.000 d'aquestes llars no perceben cap ingrés.

Aquesta situació d'emergència social és especialment greu en l'àmbit de l'habitatge. I el sobreendeutament hipotecari és, de fet, una de les problemàtiques més punyents. Catalunya s'ha convertit en una de les comunitats autònomes amb major nombre d'execucions hipotecàries i de desnonaments. Segons dades del Consell

General del Poder Judicial, entre el 2008 i el 2013 es van iniciar a Catalunya 98.040 procediments d'execucions hipotecàries. En molts casos, aquests procediments comporten no només la pèrdua de l'habitatge habitual, sinó també l'adquisició d'un deute exorbitant amb les entitats financeres. A la problemàtica de les execucions hipotecàries s'hi afegeixen les dificultats per a afrontar el pagament del lloguer: segons dades judicials, un 67% dels 16.008 desnonaments que es van produir el 2013 a Catalunya van estar relacionats amb l'impagament del lloguer.

Alhora, resulta alarmant el creixement de la pobresa energètica, entesa com la dificultat per a afrontar les factures dels subministraments bàsics d'electricitat, gas i aigua. Els preus d'accés a aquests subministraments han esdevingut inassequibles per a la població. Des del 2008, la llum ha pujat un 60% i l'aigua una mitjana del 66%. El Síndic de Greuges, a l'Informe sobre la pobresa energètica a Catalunya, de l'octubre de 2013, documenta els impactes socials, sanitaris i mediambientals de la pobresa energètica, i denuncia el sobre esforç que implica l'acumulació de deutes vinculats al pagament de factures de la llar. El mateix informe recorda que, segons l'Enquesta de condicions de vida corresponent al 2011, a Catalunya hi ha 193.000 llars –un 6,9% del total– que no poden assumir la despesa de mantenir l'habitatge a una temperatura adequada.

Segons dades de l'Associació Espanyola de Ciències Ambientals, només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona s'ha passat de 27.359 expedients de suspensió del subministrament d'aigua el 2011 a 72.039 el 2012. Les dificultats per a afrontar el pagament de l'habitatge i la pobresa energètica comporten, fins i tot, la pèrdua de vides humanes. A més, l'informe «Emergència habitacional a Catalunya. Impacte de la crisi hipotecària en el dret a la salut i els drets dels infants» posava en evidència les conseqüències en la salut i en la infància.

L'empitjorament d'aquesta situació d'emergència social i l'escassetat dels ajuts que reben les persones afectades contrasten amb els ingents beneficis obtinguts per entitats financeres i empreses de subministraments. Les cinc entitats financeres més grans de l'Estat espanyol –Santander, BBVA, Caixabank, Popular i Sabadell– van tancar l'any 2013 amb un benefici de 7.674 milions d'euros. Cal recordar, igualment, que des de l'inici de la crisi les administracions públiques han transferit vora 165.000 milions d'euros a les entitats financeres. L'informe «Emergència habitacional en el Estado español», de l'Observatori DESC i la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), feia palès que algunes de les entitats que més desnonen són precisament les que han concentrat la major part d'ajudes públiques. El Departament de Territori i Sostenibilitat ha xifrat en 80.000 els pisos nous per estrenar que resten buits a Catalunya.

Aquest diagnòstic es pot estendre també a les empreses de subministrament energètic. Durant els tres pri-

mers trimestres del 2013, l'oligopoli elèctric que opera a l'Estat espanyol (Endesa, Gas Natural Fenosa, Iberdrola, EON Espanya i EDP) va obtenir un benefici de 7.638 milions d'euros, el doble que el de les elèctriques europees. La principal empresa distribuïdora de llum a Catalunya, Endesa, va declarar un benefici de 1.879 de milions d'euros l'any 2013.

II

La manca de satisfacció de necessitats d'habitatge i energètiques bàsiques contradiu nombrosos compromisos internacionals assumits per l'Estat espanyol i per la Generalitat de Catalunya.

En congruència amb la Declaració universal dels drets humans, l'article 11 del Pacte internacional dels drets econòmics, socials i culturals (PIDESC) reconeix el dret de tota persona a un nivell de vida adequat per a ella mateixa i per a la seva família, incloent-hi l'alimentació, el vestit i l'habitatge, i també a una millora constant de les seves condicions de vida.

Segons l'Observació general número 4 del Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals de les Nacions Unides al PIDESC, el contingut del dret a l'habitatge comprèn l'accés permanent a recursos naturals i comuns, a aigua potable i a energia per a la cuina, la calefacció i la llum, i el dret a l'aigua i al sanejament són reconeguts per l'Observació general número 15, mentre que l'Observació general número 7 incorpora com a contingut del dret a l'habitatge la protecció contra els desnonaments forçosos i l'obligació dels poders públics de garantir el reallotjament adequat de les persones sense recursos afectades per un desnonament.

Aquests drets específics generen diferents tipus d'obligacions per a les administracions públiques. En aquest sentit, l'Observació general número 3 afirma que han de fer tots els esforços, fins al màxim de recursos disponibles, per a satisfer aquests drets, atorgant prioritat als col·lectius més vulnerables, i que han d'assegurar-los no només enfront de l'Administració, sinó també enfront dels abusos que puguin cometre particulars.

Molts d'aquests drets i d'aquestes obligacions es troben emparats també per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

La Constitució reconeix el dret a un habitatge digne i adequat i el vincula a l'obligació dels poders públics d'impedir l'especulació (article 47), imposa també als poders públics el deure de garantir que el dret de propietat no s'exerceixi de manera antisocial (article 33) i subordina tota la riquesa, sigui quina en sigui la titularitat, a l'interès general (article 128). Aquesta obligació és especialment rellevant en el cas de les entitats financeres i empreses que presten serveis econòmics d'interès general, sobretot si han estat beneficiàries d'ajuts i subvencions de caràcter públic.

Així mateix, l'article 5 de l'Estatut disposa que totes les persones tenen dret a viure lliures de situacions d'explotació i maltractaments, com les que, *de facto*, comporten la manca d'un habitatge digne, el sobreendeutament o la impossibilitat d'accés a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas. L'article 30, de fet, determina que totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis d'interès general. D'altra banda, i en els mateixos termes que el Pacte internacional dels drets econòmics, socials i culturals, l'article 42.3 de l'Estatut obliga els poders públics a vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables. En aquest sentit, l'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i efectivament l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria, com també li atribueix, per mitjà de l'article 123, la competència exclusiva en matèria de consum.

Ja en el marc de la legislació catalana, la protecció del dret a l'habitatge i l'obligació d'eradicar-ne els usos anòmals, incloent-hi els habitatges buits, són objecte de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, l'article 4 de la qual determina que el conjunt d'activitats vinculades amb el proveïment d'habitatges destinats a polítiques socials es configuri com un servei d'interès general per a assegurar un habitatge digne i adequat per a tots els ciutadans. Finalment, els articles 251 i 252 del Codi de consum emparen també aquests drets amb relació als subministraments bàsics.

ARTICLE 1. MESURES CONTRA EL SOBREENDEUTAMENT RELACIONAT AMB L'HABITATGE HABITUAL

1. Les mesures que regula aquest article tenen per objecte establir mecanismes destinats a resoldre les situacions de sobreendeutament de persones físiques i de famílies, per causes sobrevingudes, especialment pel que fa als deutes derivats de l'habitatge habitual, per mitjà de la regulació d'un procediment extrajudicial i, si escau, d'un procediment judicial. La regulació es basa en el fet que el dret dels consumidors té caràcter de dret bàsic i és objecte d'una especial protecció, de conformitat amb l'article 121-1 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, i s'aplica sens perjudici del que estableix la legislació hipotecària i concursal.

2. Als efectes del que disposa aquesta llei, tenen la condició de consumidors les persones físiques que compleixen les condicions que determina l'article 111-2.a del Codi de consum.

3. Els consumidors que es trobin o es puguin trobar en una situació d'insolvència derivada del pagament de l'habitatge poden iniciar els procediments que regulen els articles 2 i 3, que són aplicables a totes les persones físiques residents a Catalunya.

**ARTICLE 2. PROCEDIMENT EXTRAJUDICIAL
PER A LA RESOLUCIÓ DE SITUACIONS
DE SOBREDEUTAMENT**

1. Els consumidors que es trobin en una situació de sobredeutament derivada d'una relació de consum, i també qualsevol de llurs creditors, poden sol·licitar un procediment extrajudicial per a la resolució d'aquesta situació de sobredeutament, llevat que es trobin immersos en un procediment judicial concursal.
2. Els procediments extrajudicials per a la resolució de situacions de sobredeutament són gestionats per comissions de sobredeutament, que actuen amb subjecció al procediment administratiu, amb àmplies facultats de decisió, incloent-hi la capacitat d'establir un pla de pagaments o un pla de reestructuració del deute. Les resolucions de les comissions de sobredeutament resten subjectes a la revisió del jutge competent.
3. Si durant la tramitació d'un procediment extrajudicial per a la resolució d'una situació de sobredeutament s'inicia un procediment judicial concursal, el deutor ho ha de comunicar a la comissió de sobredeutament, que ha de cloure el procediment extrajudicial.
4. El procediment a què fa referència aquest article és un procediment de mediació en els termes en què l'estableix el llibre segon del Codi de consum.

**ARTICLE 3. PROCEDIMENT JUDICIAL
PER A LA RESOLUCIÓ DE SITUACIONS
DE SOBREDEUTAMENT**

1. Si la via del procediment extrajudicial a què fa referència l'article 2 per a la resolució d'una situació de sobredeutament es clou sense haver arribat a un acord, el consumidor afectat pot sol·licitar l'obertura del procediment judicial simplificat corresponent, amb l'objectiu de cercar les fórmules adequades per a la satisfacció dels deutes derivats d'una relació de consum, inclosos els que es deriven de l'habitatge habitual.
2. El jutge, un cop analitzades les circumstàncies del sobredeutament i les raons de la manca d'acord en el procediment extrajudicial, ha de dictar una resolució que inclogui necessàriament un pla de pagament de compliment obligat.
3. En cas d'incompliment del pla de pagament, la part creditora pot sol·licitar que s'iniciï la liquidació d'actius per a afrontar els deutes, amb l'exclusió, en aquesta liquidació, dels béns inembargables. En cas que quedin imports insatisfets després d'aquesta liquidació, el jutge, a la vista de les circumstàncies personals del consumidor, pot acordar la cancel·lació dels imports no satisfets.

ARTICLE 4. EXTENSIÓ DE LA CANCEL·LACIÓ DEL PASSIU

En el cas que el consumidor deutor s'aculli als procediments establerts pels articles 2 i 3 i gaudeixi de la cancel·lació del passiu no satisfet, el fiador també en

pot gaudir, sempre que tingui amb el deutor una relació de parentiu per consanguinitat o afinitat de fins al tercer grau.

**ARTICLE 5. MESURES PER A EVITAR
ELS DESNONAMENTS QUE PUGUIN PRODUIR
UNA SITUACIÓ DE MANCA D'HABITATGE**

1. Abans d'adquirir un habitatge resultant de l'assoliment d'acords de compensació o dació en pagament de préstecs o crèdits hipotecaris sobre l'habitatge habitual, o abans de la signatura de la compravenda d'un habitatge que tingui com a causa de la venda la impossibilitat per part del prestatari de retornar el préstec hipotecari, l'adquirent ha d'oferir als afectats una proposta de lloguer social, si l'adquisició o la compravenda afecta persones o unitats familiars que no tinguin una alternativa d'habitatge pròpia i que es trobin dins els paràmetres de risc d'exclusió residencial que defineix aquesta llei. El deure de comprovar aquestes circumstàncies recau sobre l'adquirent, que ha de requerir prèviament la informació als afectats.

2. Abans d'interposar qualsevol demanda judicial d'execució hipotecària o de desnonament per impagament de lloguer, el demandant ha d'oferir als afectats una proposta de lloguer social, si el procediment afecta persones o unitats familiars que no tinguin una alternativa d'habitatge pròpia i que es trobin dins els paràmetres de risc d'exclusió residencial que defineix aquesta llei, la qual cosa ha de comprovar el mateix demandant, que ha de requerir prèviament la informació als afectats, i sempre que es doni un dels dos supòsits següents:

a) Que el demandant sigui persona jurídica que tingui la condició de gran tenidor d'habitatge.

b) Que el demandant sigui persona jurídica que hagi adquirit després del 30 d'abril de 2008 habitatges que siguin, en primera o en ulteriors transmissions, provinents d'execucions hipotecàries, provinents d'acords de compensació de deutes o de dació en pagament o provinents de compravendes que tinguin com a causa la impossibilitat de retornar el préstec hipotecari.

3. Una vegada verificada la situació de risc d'exclusió residencial, d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2, i una vegada formulada l'oferta de lloguer social, en els termes de l'apartat 7, si els afectats la rebutgen, el demandant pot iniciar el procediment judicial.

4. La realització de l'oferta obligatòria de lloguer social a què fan referència els apartats 1 i 2 s'ha de comunicar, en un termini de tres dies hàbils des de la realització de l'oferta, a l'ajuntament del municipi en què es troba situat l'habitatge.

5. Les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial que no puguin afrontar el pagament del lloguer de l'habitatge habitual tenen dret a gaudir d'ajuts que evitin el llançament.

6. Les administracions públiques han de garantir en qualsevol cas el real·lotjament adequat de les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial que estiguin en procés d'ésser desnonades de llur habitatge habitual, per a poder fer efectiu el desnonament. El mecanisme de garantiment del real·lotjament l'ha d'acordar la Generalitat amb l'Administració local per als casos que les meses de valoració que regula la secció IV del Decret 75/2014, del 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge, tramitin com a emergències econòmiques i socials.

7. Als efectes del que estableixen els apartats 1 i 2, perquè la proposta pugui ésser considerada de lloguer social ha de complir els requisits següents:

a) Ha de fixar rendes que garanteixin que l'esforç pel pagament del lloguer no superi el 10% dels ingressos ponderats de la unitat familiar, si estan per sota del 0,89 de l'indicador de renda de suficiència (IRSC), o el 12% dels ingressos ponderats de la unitat familiar, si estan per sota del 0,95 de l'IRSC, o el 18% dels ingressos ponderats de la unitat familiar, si són iguals o superiors al 0,95 de l'IRSC.

b) Ha d'oferir preferentment l'habitatge afectat pel procediment o, alternativament, un habitatge situat dins el mateix terme municipal, llevat que es disposi d'un informe dels serveis socials municipals que acrediti que el trasllat a un altre terme municipal no ha d'afectar negativament la situació de risc d'exclusió residencial de la unitat familiar.

c) Ha d'ésser per a un període de com a mínim tres anys.

8. Les persones o unitats familiars que s'acullin a un lloguer social han de sol·licitar la inscripció en el Registre de sol·licitants d'habitatge. La denegació de la inscripció en el Registre per part de l'Administració o el fet de causar-hi baixa per haver rebutjat propostes formulades per l'Administració deslliura el propietari de l'obligació de mantenir el contracte.

9. Als efectes d'aquesta llei, s'entén que són *grans tendidors d'habitatges* les persones jurídiques següents:

a) Les entitats financeres, les filials immobiliàries d'aquestes entitats, els fons d'inversió i les entitats de gestió d'actius, inclosos els procedents de la reestructuració bancària, d'acord amb la legislació mercantil.

b) Les persones jurídiques que, per si soles o per mitjà d'un grup d'empreses, siguin titulars d'una superfície habitable de més de 1.250m², amb les excepcions següents:

1r. Els promotors socials a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'article 51.2 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

2n. Les persones jurídiques que tinguin més d'un 15% de la superfície habitable de la propietat qualificat com a habitatges amb protecció oficial destinats a lloguer.

10. Als efectes d'aquesta llei, s'entén que les persones i unitats familiars es troben en situació de risc d'exclusió residencial sempre que tinguin uns ingressos inferiors a 2 vegades l'IRSC, si es tracta de persones que viuen soles, o uns ingressos inferiors a 2,5 vegades l'IRSC, si es tracta d'unitats de convivència, o uns ingressos inferiors a 3 vegades l'IRSC, en cas de persones amb discapacitats o amb gran dependència. En el cas que els ingressos siguin superiors a 1,5 vegades l'IRSC, cal un informe dels serveis socials que acrediti el risc d'exclusió residencial.

11. Excepcionalment, les mesures vinculades amb la definició que estableix l'apartat 10 poden beneficiar persones i unitats familiars que superin els límits d'ingressos que s'hi fixen, sempre que disposin d'un informe dels serveis socials que acrediti que estan sotmeses a un risc imminent de pèrdua de l'habitatge i no disposen d'alternativa d'habitatge pròpia.

12. Per a la determinació de les situacions de risc d'exclusió residencial, els ingressos familiars s'han de ponderar d'acord amb els coeficients que siguin establerts pel Pla per al dret a l'habitatge vigent.

13. Per als supòsits de pobresa energètica, les mesures de protecció regulades per aquesta llei s'apliquen també a les llars en què, malgrat que la unitat familiar no compleixi els requisits que estableix l'apartat 10, hi visqui alguna persona afectada per dependència energètica, com en el cas de les persones que per a sobreviure necessiten màquines assistides.

ARTICLE 6. MESURES PER A EVITAR LA POBRESA ENERGÈTICA

1. Les administracions públiques han de garantir el dret d'accés als subministraments bàsics d'aigua potable, de gas i d'electricitat a les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial, d'acord amb l'article 5.10, mentre duri aquesta situació. En el cas del gas, el dret d'accés únicament es garanteix si l'edifici afectat disposa d'aquest tipus de subministrament.

2. S'ha d'establir, com a principi de precaució, un protocol obligat de comunicació als serveis socials i d'intervenció d'aquests serveis prèviament a la concessió dels ajuts necessaris per a evitar els talls de subministrament, en els casos d'impagament per manca de recursos econòmics de les famílies afectades.

3. Les administracions públiques han d'establir els acords o convenis necessaris amb les companyies de subministrament d'aigua potable, de gas i d'electricitat per a garantir que concedeixin ajuts a fons perdut a les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial o els apliquin descomptes molt notables en el cost dels consums mínims.

4. Per tal que s'apliqui el principi de precaució establert per l'apartat 2, quan l'empresa subministradora

hagi de fer un tall de subministrament ha de sol·licitar prèviament un informe als serveis socials municipals per a determinar si la persona o la unitat familiar es troba en una de les situacions de risc d'exclusió residencial determinades per l'article 5.10. En cas que es compleixin aquests requisits s'han de garantir els subministraments bàsics d'acord amb el que estableix l'apartat 1 i s'han d'aplicar els ajuts necessaris establerts per l'apartat 3 per tal de no generar un deute a la persona o la unitat familiar.

5. L'empresa subministradora ha d'informar, en qual·sevol avís o comunicació que faci referència a la manca de pagament del servei, dels drets relatius a la pobresa energètica establerts per aquesta llei, d'acord amb el que estableix l'article 17.6 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya.

ARTICLE 7. MESURES PER A GARANTIR LA FUNCIO SOCIAL DE LA PROPIETAT I AUGMENTAR EL PARC D'HABITATGES ASSEQUIBLES DE LLOGUER

1. L'Administració pot resoldre la cessió obligatòria d'habitatges, per un període de tres anys, per a incorporar-los al Fons d'habitatges de lloguer per a polítiques socials, en el cas d'habitatges buits que siguin propietat de persones jurídiques i sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que el propietari de l'habitatge sigui subjecte passiu, no exempt, obligat al pagament de l'impost sobre els habitatges buits, d'acord amb el que estableix la Llei que regula aquest impost.

b) Que aquest subjecte passiu disposi d'habitatges buits en un municipi en què hi hagi, com a mínim, una unitat familiar en una de les situacions de risc d'exclusió residencial definides per aquesta llei sense solució pel que fa a l'habitatge.

2. En el cas de subjectes passius que compleixin els requisits establerts per l'apartat 1 i disposin d'habitatges buits als municipis de Catalunya que no estiguin situats en zones de forta i acreditada demanda residencial, també els és aplicable la cessió obligatòria d'aquests habitatges.

3. La declaració de cessió obligatòria es fa per mitjà d'un procediment contradictori, de conformitat amb el que estableix la legislació sobre procediment administratiu, en què s'ha d'acreditar la concurrència de tots els requisits necessaris, l'existència al municipi de com a mínim una unitat familiar en situació de risc d'exclusió residencial, i també les condicions en què es durà a terme la cessió. En aquest cas, la cessió de l'habitatge a l'Administració s'ha de dur a terme en les condicions econòmiques establertes per l'article 5 d'aquesta llei.

4. En el cas que per a satisfer una situació de risc d'exclusió residencial hi hagi habitatges de diferents subjectes passius que compleixin les condicions establertes

pels apartats 1 i 2, es prioritza l'aplicació de la cessió obligatòria als subjectes passius que gaudeixen de menys bonificacions en l'impost sobre els habitatges buits.

ARTICLE 8. LLINDAR MÀXIM DE DESPESES DESTINADES A HABITATGE HABITUAL I A SUBMINISTRAMENTS BÀSICS

El Govern ha de garantir que en els supòsits de vulnerabilitat a què fan referència els articles 5 i 6 les despeses en habitatge i en subministraments bàsics no comportin més d'un 30% dels ingressos disponibles de la unitat familiar, sempre que les despeses de lloguer i de subministraments siguin inferiors als topalls màxims que siguin establerts per reglament en funció de la zona geogràfica de residència de les persones o unitats familiars beneficiàries.

ARTICLE 9. TERMINIS

1. La sol·licitud d'un informe als serveis socials per a determinar si una unitat familiar es troba en una de les situacions de risc d'exclusió residencial a què fa referència l'article 5.10 obliga l'Administració a emetre l'informe en un termini de quinze dies. Si transcorre aquest termini i no s'ha emès l'informe, s'entén que la unitat familiar es troba efectivament en situació de risc d'exclusió residencial.

2. L'Administració, als efectes del que estableix l'article 5.5, disposa d'un termini de tres mesos per a resoldre la sol·licitud de la concessió d'ajuts. Si un cop transcorregut aquest termini no s'ha dictat resolució expressa, s'entén que la sol·licitud ha estat desestimada per silenci negatiu.

3. L'Administració, als efectes del que estableix l'article 5.6, disposa d'un termini de tres mesos per a resoldre la sol·licitud de real·lotjament adequat. Si un cop transcorregut aquest termini no s'ha dictat resolució expressa, s'entén que la sol·licitud ha estat estimada per silenci positiu.

4. La sol·licitud d'un informe als serveis socials per a determinar si una unitat familiar es troba en una de les situacions de risc d'exclusió residencial determinades per l'article 6.4 obliga l'Administració a emetre l'informe en un termini de quinze dies. Si transcorre aquest termini i no s'ha emès l'informe, s'entén que la unitat familiar es troba efectivament en situació de risc d'exclusió residencial.

5. Els terminis d'aplicació en la tramitació del procediment establert per l'article 7 són els que estableix la legislació sobre procediment administratiu.

6. La Generalitat, als efectes del que estableix l'article 7.4, disposa d'un termini de set dies hàbils, des que un ajuntament ho sol·licita, per a comunicar-li quins habitatges han obtingut bonificacions en el pagament de l'impost d'habitatges buits.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL. CESSIÓ DE CRÈDITS GARANTITS AMB L'HABITATGE

En la cessió de crèdits, el creditor pot cedir el seu crèdit contra el deutor si el crèdit ha estat garantit amb l'habitatge del deutor i aquest és un consumidor. Si la cessió és a títol oneros, el deutor resta alliberat del deute abonant al cessionari el preu que aquest ha pagat més els interessos legals i les despeses que li ha causat la reclamació del deute.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. APLICACIÓ DE GARANTIES

Les garanties establertes per l'article 5.6 i l'article 8 s'apliquen en funció de les disponibilitats pressupostàries, amb prioritjació, en qualsevol cas, de les unitats de convivència de tres o més membres, en primer terme; de les de dos membres, en segon terme, i de les integrades per un sol membre, en darrer terme.

SEGONA. OBLIGACIÓ D'OFERIR UN LLOGUER SOCIAL

1. En tots els procediments d'execució hipotecària o de desnonament per impagament de lloguer que estiguin en tràmit de substanciació o d'execució en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei que tinguin per objecte habitatges propietat de les persones jurídiques a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'article 5.2, el demandant o l'executant té l'obligació d'oferir, abans d'adquirir el domini de l'habitatge, un lloguer social, en els termes establerts per l'article 5.2.

2. En els casos de procediments d'execució hipotecària o desnonament per impagament de lloguer que estiguin en tràmit de substanciació o d'execució en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei i que no estiguin inclosos en el supòsit a què fa referència l'apartat 1, són aplicables les mesures establertes per l'article 5.6 i per l'article 7.

TERCERA. TERMINI PER ALS MECANISMES DE GARANTIMENT DEL REALLOTJAMENT ADEQUAT

La Generalitat ha de proposar a l'Administració local, en un termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els mecanismes per a garantir el reallotjament adequat que regula l'article 5.6.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. APLICACIÓ DEL PRINCIPÍ DE SUBSIDIARIETAT DE LA LLEI 18/2007

En les mesures sancionadores i d'intervenció establertes per l'article 7 i per l'apartat 2 de la disposició final tercera, s'ha d'aplicar el mateix principi de subsidiarietat a què fa referència l'article 130.5 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge. La

Generalitat ha de facilitar als ajuntaments, en el termini de set dies hàbils a comptar del dia que li sigui requerida, la informació que necessitin per a executar aquestes mesures.

SEGONA. REGULACIÓ DE LES COMISSIONS DE SOBREENDEUTAMENT

El Govern ha de regular per reglament, en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els procediments extrajudicials i el funcionament de les comissions de sobreendeutament a què fa referència l'article 2.

TERCERA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 18/2007

1. S'afegeixen tres lletres, *e*, *f* i *g*, a l'article 5.2 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

«e) Després de l'assoliment d'acords de compensació o dació en pagament de préstecs o crèdits hipotecaris sobre l'habitatge habitual, o de la signatura de compravendes d'habitatge que tinguin com a causa la impossibilitat de retornar el préstec hipotecari per part del prestatari, no es formuli una proposta de lloguer social en els termes establerts per l'article 5 de la Llei de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.

»f) Després de l'inici d'un procediment d'execució hipotecària o d'un desnonament per impagament de lloguer per part de les persones jurídiques que tinguin la condició de grans tenidors d'habitatge, no es formuli una proposta de lloguer social en els termes establerts per l'article 5 de la Llei de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.

»g) Després de l'inici d'un procediment de d'execució hipotecària o d'un desnonament per impagament de lloguer per part de persones jurídiques que hagin adquirit després del 30 d'abril de 2008 habitatges que siguin, en primera o en ulteriors transmissions, provinents d'execucions hipotecàries, provinents d'acords de compensació de deutes o de dació en pagament o provinents de compravendes que tinguin com a causa la impossibilitat de retornar el préstec hipotecari, no es formuli una proposta de lloguer social en els termes establerts per l'article 5 de la Llei de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.»

2. S'afegeixen dues lletres, *i* i *j*, a l'article 124.2 de la Llei 18/2007, amb el text següent:

«i) No formular la proposta obligatòria de lloguer social en els supòsits en què l'article 5 de la Llei de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica ho requereix.

»j) Incomplir en la formulació de la proposta obligatòria de lloguer social els requisits que estableix la de-

finició del lloguer social de l'article 5.7 de la Llei de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.»

QUARTA. PRESENTACIÓ D'UN PROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 18/2007 I D'UN PROJECTE DE LLEI DE REFOSA I MILLORA DE LES DISPOSICIONS LEGALS VIGENTS EN MATÈRIA DEL DRET A L'HABITATGE I DE LLUITA CONTRA LA POBRESA ENERGÈTICA

1. El Govern ha de presentar, si escau, al Parlament, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei de modificació de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, que contingui les modificacions necessàries per a garantir l'aplicació efectiva de totes les mesures establertes per la llei present.

2. El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha de presentar al Parlament un projecte de llei de refosa i millora de les disposicions legals vigents a Catalunya en matèria de dret a l'habitatge, dels fons social de l'habitatge, de mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària, de lluita contra la pobresa energètica i de garantia de subministraments bàsics i de les altres normes legals que incideixen en el dret a un habitatge digne.

CINQUENA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2010, DEL 20 DE JULIOL, DEL CODI DE CONSUM DE CATALUNYA

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 132-4 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, amb el text següent:

«4. En situacions de sobreendeutament derivat de relacions de consum, la mediació correspon a les comissions de sobreendeutament, regulades per llur legislació específica. Si les comissions de sobreendeutament no aconseguen un acord entre el consumidor i els creditors, resta oberta la via judicial corresponent per tal de fer efectiu el que disposen aquest codi i la legislació complementària.»

SISENA. PROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DEL CODI DE CONSUM

El Govern ha de presentar al Parlament, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei de modificació de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que desenvolupi les mesures contra el sobreendeutament dels consumidors relacionat amb l'habitatge habitual a què fan referència els articles 1, 2, 3 i 4 i de conformitat amb els principis definits per aquests articles.

SETENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalu-*

nya, llevat de les mesures que comportin un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent, que no entraran en vigor, en la part que comporti aquesta afectació pressupostària, fins a l'exercici pressupostari següent al de l'entrada en vigor.

Palau del Parlament, 23 de juliol de 2015

El secretari quart La presidenta
David Companyon i Costa Núria de Gispert i Català

— Llei del règim transitori del finançament específic del municipi de Badia del Vallès

Tram. 202-00071/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 22.07.2015, DSPC-P 118

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de juliol de 2015, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals referent a la Proposició de llei de modificació de la Llei 1/1994, de 22 de febrer, de creació del municipi de Badia per segregació de part dels termes municipals de Barberà del Vallès i de Cerdanyola del Vallès (tram. 202-00071/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DEL RÈGIM TRANSITORI DEL FINANÇAMENT ESPECÍFIC DEL MUNICIPI DE BADIA DEL VALLÈS

PREÀMBUL

El municipi de Badia del Vallès es va crear per mitjà de la Llei 1/1994, del 22 de febrer, per segregació de part dels termes municipals de Barberà del Vallès i de Cerdanyola del Vallès. El preàmbul de la Llei 1/1994 detallava les característiques socioeconòmiques i territorials especials del nucli de Badia del Vallès que van justificar la creació del municipi: l'origen (Pla nacional de l'habitatge 1961-1976), la configuració urbanística (es va preveure la construcció de 5.372 habitatges en règim de protecció especial, 136 locals comercials i tot un seguit d'equipaments que en el moment de la inauguració encara no s'havien executat), l'administració (per mitjà de la Mancomunitat Intermunicipal Barberà del Vallès - Cerdanyola del Vallès «Ciutat Badia»), la consciència ciutadana dels habitants de considerar-se veïns de Badia del Vallès (l'any 1982 es va fer una consulta popular sobre la constitució d'aquest nucli en municipi) i la insuficiència de recursos de la Mancomunitat per a atendre el finançament adequat del nivell de serveis que prestava a la població, entre altres.

L'article 1 de la Llei 1/1994 establia, per raons d'interès públic i social, un finançament transitori especial per al municipi de Badia del Vallès, desenvolupat per la disposició transitòria tercera. Aquest període transitori s'establia en deu anys des de l'entrada en vigor de la Llei, durant els quals l'Administració de la Generalitat es va fer càrrec del finançament dels serveis no obligatoris que hi havia en el moment de creació del municipi.

La disposició addicional tercera de la Llei 4/2000, del 26 de maig, de mesures fiscals i administratives, va modificar l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera de la Llei 1/1994, amb relació al sistema d'actualització anual de l'aportació de la Generalitat. A partir de l'exercici pressupostari de l'any 2000, l'aportació anual, que fins aleshores es feia d'acord amb l'evolució pressupostària de l'Administració de la Generalitat, va passar a fer-se d'acord amb l'evolució de l'índex de preus de consum.

Una vegada finalitzat aquell període de deu anys, l'Ajuntament de Badia del Vallès va manifestar que es mantenia la situació d'insuficiència de la hisenda municipal i va sol·licitar a la Generalitat l'aprovació d'una fórmula transitòria de finançament fins a l'aprovació definitiva d'un nou sistema de finançament específic per a garantir la viabilitat econòmica del municipi. Aquesta fórmula transitòria es va articular mitjançant la pròrroga de la disposició transitòria tercera de la Llei 1/1994: fins al 31 de desembre de 2005, mitjançant la disposició final tercera de la Llei de pressupostos de la Generalitat per al 2005; i fins al 31 de desembre de 2006, mitjançant la disposició final quarta de la Llei de pressupostos de la Generalitat per al 2006.

El 31 de juliol de 2007 es va formalitzar el Conveni entre la Generalitat i l'Ajuntament de Badia del Vallès relatiu a la pròrroga del sistema de finançament establert per a aquest municipi per la disposició transitòria tercera de la Llei 1/1994. En el punt 6 de l'exposició les dues parts expressaven la conveniència d'establir un nou sistema de finançament compensatori, que s'hauria d'establir per llei i que hauria de substituir la disposició transitòria tercera de la Llei 1/1994, amb caràcter transitori i decreixent, amb l'objectiu exclusiu de cobrir el període fins a la normalització de la hisenda municipal de Badia del Vallès. El conveni establia, així mateix, unes quanties d'aportació fins a l'any 2018 com a horitzó final, i es va acordar que a partir d'aquesta data s'havia d'establir un nou marc de relacions i de finançament, un cop analitzada l'estructura financera de l'Ajuntament.

Després de dinou anys des de la creació del municipi de Badia del Vallès, es constata que no s'han assolit els objectius fixats pel conveni per a millorar la base fiscal del municipi i que el conveni no dona prou seguretat jurídica per a garantir el compliment de les aportacions, per la qual cosa és pertinent incorporar en una norma amb rang de llei un règim transitori que garanteixi unes aportacions econòmiques estables mentre es

defineix un nou sistema de finançament específic que garanteixi la viabilitat econòmica del municipi i tingui en compte l'experiència acumulada.

El conveni de finançament vigent també considera la necessitat de potenciar la capacitat fiscal del municipi mitjançant la cessió gratuïta i urgent dels terrenys del municipi qualificats com a equipaments comunitaris que són propietat de la Generalitat i de l'Institut Català del Sòl, i que consten en l'annex del dit conveni. A causa de l'incompliment del conveni, el municipi de Badia del Vallès no pot potenciar la seva capacitat fiscal.

L'experiència mostra que el veritable problema és la insuficiència de base fiscal de Badia del Vallès, que fa que les disposicions del conveni de finançament i les del règim transitori d'aquesta llei no constitueixin una solució definitiva a la insostenibilitat financera del municipi, ja que persisteix un dèficit que és estructural i que està condicionat per la seva realitat territorial i socioeconòmica, reconeguda i acceptada per la mateixa llei de creació, i que fa de Badia del Vallès un municipi especial, molt diferent de la resta de municipis de Catalunya.

Per tant, la solució d'aquesta llei en cap cas no es pot considerar definitiva, i ha de garantir el compromís de treballar amb l'objectiu d'establir un nou sistema de finançament específic per a Badia del Vallès. La pertinència d'un sistema de finançament específic també està avalada implícitament pel que disposa l'article 7.1.b del Decret 244/2007, del 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya, que estableix com a requisit per a crear un nou municipi per segregació que tingui, com a mínim, una capacitat fiscal igual o superior al 95% dels municipis existents del mateix tram de població.

Aquesta llei conté una referència expressa a la necessitat d'establir un nou sistema de finançament específic que garanteixi la suficiència financera del municipi, tal com estableixen els articles 9.1 i 9.5 de la Carta Europea d'Autonomia Local (redactada a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985), l'article 142 de la Constitució espanyola, els articles 217, 218 i 219 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i diverses disposicions de règim local.

Una vegada consolidada la subsistència del municipi de Badia del Vallès, la disposició derogatòria extingeix la vigència de la Llei 1/1994, del 22 de febrer, de creació del municipi de Badia per segregació de part dels termes municipals de Barberà del Vallès i de Cerdanyola del Vallès, per raons de simplificació de l'ordenament jurídic.

ARTICLE 1. FINALITAT

La finalitat d'aquesta llei és dotar el municipi de Badia del Vallès d'un finançament transitori especial, mentre

no s'aprova un finançament específic per al dit municipi per a resoldre el dèficit estructural permanent que pateix com a conseqüència de les seves característiques socioeconòmiques i territorials.

ARTICLE 2. PRESTACIÓ DE SERVEIS PER PART DE BADIA DEL VALLÈS

El municipi de Badia del Vallès ha de prestar els serveis que li corresponen segons la legislació vigent.

ARTICLE 3. DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC DE BADIA DEL VALLÈS

L'Administració de la Generalitat ha de prestar a Badia del Vallès l'assistència i el suport necessaris per al desenvolupament urbanístic del municipi.

ARTICLE 4. COMISSIÓ SOBRE EL FINANÇAMENT ESPECÍFIC DE BADIA DEL VALLÈS

1. Es crea la Comissió sobre el Finançament Específic de Badia del Vallès, que ha d'existir mentre no s'aprovi un sistema de finançament específic per al municipi de Badia del Vallès.

2. La Comissió s'ha de reunir un cop l'any com a mínim.

3. La Comissió ha de tenir una composició paritària amb tres representants de l'Administració de la Generalitat i tres del municipi de Badia del Vallès.

4. La Comissió ha d'ésser copresidida pel conseller competent en matèria de governació i per l'alcalde de l'Ajuntament de Badia del Vallès, i s'hi ha de garantir la presència d'un representant del departament competent en matèria d'economia i finances.

5. La Comissió té les funcions següents:

a) Garantir que els pressupostos de la Generalitat tinguin una partida destinada al finançament de Badia del Vallès, en els termes establerts per l'article 5.

b) Treballar per a establir un sistema de finançament específic per a Badia del Vallès tenint en compte les característiques especials del municipi i analitzant l'estructura de la hisenda local per tal de mesurar d'una manera objectiva el dèficit de capacitat fiscal del municipi.

c) Procurar que el nou sistema de finançament compensi el dèficit de capacitat fiscal de Badia del Vallès i que es pugui assolir la normalització de la hisenda municipal.

d) Assegurar que en el termini de quatre anys s'aprovi un finançament específic per a Badia del Vallès, derivat de la insuficiència de base fiscal, que garanteixi la viabilitat econòmica del municipi.

e) Vetllar pel compliment d'aquesta llei.

ARTICLE 5. RÈGIM TRANSITORI DEL FINANÇAMENT ESPECÍFIC DE BADIA DEL VALLÈS

1. L'Administració de la Generalitat, mentre no s'aprovi un sistema de finançament específic per al municipi de Badia del Vallès, ha de finançar part del dèficit de capacitat fiscal del municipi per a garantir la prestació dels serveis no obligatoris existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. La Generalitat ha de fixar anualment una quantitat per al finançament transitori del municipi de Badia del Vallès per mitjà de l'habilitació d'una partida amb aquest objecte en els exercicis pressupostaris dels anys 2016, 2017, 2018 i 2019. Per a cada any s'ha d'establir una única partida amb la quantitat de, com a mínim, 3.008.118,24 euros. Trimestralment se n'ha de transferir una quarta part al municipi.

3. El sistema de finançament transitori regulat per aquest article resta vigent i s'ha de prorrogar anualment a partir del 2020 fins que s'aprovi un nou sistema de finançament específic.

4. La Sindicatura de Comptes ha de fiscalitzar els comptes de l'Ajuntament de Badia del Vallès anualment, mentre l'Administració de la Generalitat es faci càrrec del finançament dels serveis no obligatoris a què fa referència l'apartat 1.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga la Llei 1/1994, del 22 de febrer, de creació del municipi de Badia per segregació de part dels termes municipals de Barberà del Vallès i de Cerdanyola del Vallès.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. CONVENI ENTRE LA GENERALITAT I L'AJUNTAMENT DE BADIA DEL VALLÈS RELATIU A LA PRÒRROGA DEL SISTEMA DE FINANÇAMENT ESTABLERT PER A AQUEST MUNICIPI PER LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA TERCERA DE LA LLEI 1/1994

1. Per a l'any 2015 resta vigent, com a aportació de la Generalitat per al finançament de Badia del Vallès, la quantitat de 3.008.118,24 euros, fixada pel Conveni entre la Generalitat i l'Ajuntament de Badia del Vallès relatiu a la pròrroga del sistema de finançament establert per a aquest municipi per la disposició transitòria tercera de la Llei 1/1994, sens perjudici del que estableix l'apartat 2 de la present disposició.

2. Es deixen sense efecte els punts 1 i 2 del Conveni.

3. La cessió al municipi de Badia del Vallès dels terrenys que corresponen a la Generalitat o a l'Institut Català del Sòl que consten a l'annex del Conveni es regeix pel punt 3 del mateix conveni.

SEGONA. DESPLEGAMENT D'AQUESTA LLEI

Es faculta el Govern per a dictar les disposicions necessàries per a desplegar aquesta llei.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2015

El secretari primer La presidenta
Pere Navarro i Morera Núria de Gispert i Català

1.10. RESOLUCIONS

— **Resolució 1120/X del Parlament de Catalunya, sobre els informes d'avaluació de la disminució de càrregues administratives i de la implantació de l'administració electrònica per a empreses la implantació de l'administració electrònica per a empreses**

Tram. 250-01625/10

Adopció

Comissió d'Empresa i Ocupació
Sessió 43, 15.07.2015, DSPC-C 779

La Comissió d'Empresa i Ocupació, en la sessió tinguada el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre els informes d'avaluació de la disminució de càrregues administratives i de la implantació de l'administració electrònica per a empreses (tram. 250-01625/10), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar-li en la Comissió d'Empresa i Ocupació, en el termini d'un mes d'ençà de la data d'aprovació d'aquesta resolució i en compliment de la Resolució 813/X, els dos informes d'avaluació que s'hi van aprovar, un sobre la disminució de càrregues administratives i l'altre sobre la implantació de l'administració electrònica.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària en funcions de la Comissió, Carmen García Lores; el vicepresident en funcions de president de la Comissió, Xavier Cima Ruiz

— **Resolució 1121/X del Parlament de Catalunya, sobre el Tribunal Laboral de Catalunya**

Tram. 250-01634/10

Adopció

Comissió d'Empresa i Ocupació
Sessió 43, 15.07.2015, DSPC-C 779

La Comissió d'Empresa i Ocupació, en la sessió tinguada el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el Tribunal Laboral de Catalunya (tram. 250-01634/10), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 119773).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Complir el compromís adquirit en l'Acord pel diàleg social permanent, subscrit al març del 2014 en matèria de concertació social, amb l'objectiu de dotar les diverses instàncies de participació, mediació i resolució de conflictes dels recursos econòmics i materials necessaris per a dur a terme les respectives funcions dins el marc català de relacions laborals. Entre altres, l'Acord, en l'àmbit del Tribunal Laboral de Catalunya i per a consolidar-ne el funcionament i atendre les seves actuacions, proposa consignar una partida pressupostària nominativa específica i suficient en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, per la qual cosa el Govern es compromet a garantir l'estabilitat de les dotacions pressupostàries del Tribunal Laboral de Catalunya, sobre la base de la dotació de l'any 2014, mitjançant l'aprovació d'un acord pluriennal.

b) Complir els compromisos signats amb els agents socials d'abonar els honoraris deguts als conciliadors i mediadors del Tribunal Laboral de Catalunya corresponents a l'exercici del 2014 pendents de pagament per part del Departament d'Empresa i Ocupació, que ascendeixen a 459.917,09 euros, mitjançant l'abonament de 300.000 euros abans que finalitzi el mes de juliol del 2015, i la quantitat restant, l'any 2016, mitjançant la dotació d'una partida consignada en els pressupostos de la Generalitat.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària en funcions de la Comissió, Carmen García Lores; el president de la Comissió, Rafael Luna Vivas

— **Resolució 1130/X del Parlament de Catalunya, sobre el Decret pel qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament a Catalunya**

Tram. 250-01283/10

Adopció

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural
Sessió 26, 15.07.2015, DSPC-C 781

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, en la sessió tinguda el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el debat del Projecte de decret pel qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament a Catalunya en la Comissió d'Estudi sobre els Organismes Genèticament Modificats (tram. 250-01283/10), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a debatre el Decret pel qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament a Catalunya en la Comissió d'Estudi sobre els Organismes Genèticament Modificats.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Annabel Marcos i Vilar;
el president de la Comissió, Pere Regull i Riba

— **Resolució 1131/X del Parlament de Catalunya, sobre el Pla de gestió d'espais naturals de protecció especial de Catalunya 2015-2020**

Tram. 250-01500/10

Adopció

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural
Sessió 26, 15.07.2015, DSPC-C 781

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, en la sessió tinguda el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el Pla de gestió d'espais naturals de protecció especial de Catalunya 2015-2020 (tram. 250-01500/10), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i

Alternativa, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 113647).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a aturar l'execució del Pla de gestió d'espais naturals de protecció especial de Catalunya 2015-2020 fins que no hi hagi un consens majoritari entre les entitats del sector ambiental, els professionals i els grups parlamentaris.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Annabel Marcos i Vilar;
el president de la Comissió, Pere Regull i Riba

— **Resolució 1132/X del Parlament de Catalunya, sobre el centre de recerca Agrotecnio**

Tram. 250-01580/10

Adopció

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural
Sessió 26, 15.07.2015, DSPC-C 781

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, en la sessió tinguda el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el centre de recerca Agrotecnio (tram. 250-01580/10), presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 116036) i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 116046).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Fer l'avaluació del centre de recerca Agrotecnio perquè, si és positiva, sigui reconegut formalment com a centre Cerca de la Generalitat. Aquesta avaluació s'ha de basar en els mateixos paràmetres d'excel·lència investigadora i transferència tecnològica amb què s'han avaluat els altres centres Cerca reconeguts.

b) Dotar de finançament el centre de recerca Agrotecnio, si obté la qualificació definitiva com a centre Cerca, amb les mateixes condicions que els altres centres de la xarxa Cerca.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Annabel Marcos i Vilar;
el president de la Comissió, Pere Regull i Riba

— **Resolució 1133/X del Parlament de Catalunya, sobre la convocatòria d'eleccions al Centre de la Propietat Forestal**

Tram. 250-01614/10

Adopció

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural
Sessió 26, 15.07.2015, DSPC-C 781

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, en la sessió tinguda el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la convocatòria d'eleccions al Centre de la Propietat Forestal (tram. 250-01614/10), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a convocar eleccions de manera imminent al Centre de la Propietat Forestal, en compliment del que estableix la disposició addicional sisena de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, que determina que el nou sistema d'eleccions s'ha d'establir per decret i dóna un termini de sis mesos al Govern per a aprovar-ne els estatuts i convocar-les.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Annabel Marcos i Vilar;
el president de la Comissió, Pere Regull i Riba

— **Resolució 1134/X del Parlament de Catalunya, sobre la incorporació de la Fundació Acció Natura i de l'Institut de Medi Ambient de la Universitat de Girona a la Comissió de Seguiment de l'Inventari de Boscos Singlars**

Tram. 250-01615/10

Adopció

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural
Sessió 26, 15.07.2015, DSPC-C 781

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, en la sessió tinguda el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la incorporació de la Fundació Acció Natura i de l'Institut de Medi Ambient de la Universitat de Girona a la Comissió de Seguiment de l'Inventari de Boscos Singlars (tram. 250-01615/10), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a incorporar la Fundació Acció Natura i l'Institut de Medi Ambient de la Universitat de Girona a la Comissió de Seguiment de l'Inventari de Boscos Singlars.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Annabel Marcos i Vilar;
el president de la Comissió, Pere Regull i Riba

— **Resolució 1135/X del Parlament de Catalunya, sobre la compensació als ramaders pels perjudicis que els causa la fauna salvatge i sobre el control de la població d'espècies cinegètiques**

Tram. 250-01617/10

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, en la sessió tinguda el 15 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la compensació als ramaders pels perjudicis que els causa la fauna salvatge i sobre el control de la població d'espècies cinegètiques (tram. 250-01617/10), presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 118535).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Establir un pla d'assegurança i compensació per als ramaders pels efectes de la fauna salvatge sobre la ramaderia.
- b) Reprendre la redacció del projecte de llei de caça per tal de controlar la població d'espècies cinegètiques, especialment les que causen perjudicis als ramaders.
- c) Intensificar els esforços del Pla de gestió de la fauna salvatge per tal de mantenir controlada la població de les espècies que causen perjudicis als ramaders.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Annabel Marcos i Vilar;
el president de la Comissió, Pere Regull i Riba

— **Resolució 1136/X del Parlament de Catalunya, sobre la instal·lació d'una unitat de diagnòstic i tractament de la sensibilitat química múltiple i la síndrome de fatiga crònica a l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona**

Tram. 250-01218/10

Adopció

Comissió de Salut

Sessió 35, 16.07.2015, DSPC-C 782

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el 16 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la creació d'una unitat de diagnòstic i tractament de la sensibilitat química múltiple i la síndrome de fatiga crònica a l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona (tram. 250-01218/10), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 78660), pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 82610) i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 82622).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Estudiar en un termini de quatre mesos l'opció d'instalar una unitat de diagnòstic i tractament de la sensibilitat química múltiple i la síndrome de fatiga crònica o encefalomièlitis miàlgica a Tarragona, a l'Hospital Universitari Joan XXIII.
- b) Establir les sinergies i els acords necessaris per a afavorir la col·laboració i la cooperació econòmica i de recerca de l'Associació Empresarial Química de Tarragona amb els serveis especialitzats de salut de l'Hospital Universitari Joan XXIII i amb la Universitat Rovira i Virgili.
- c) Instar l'Organització Mundial de la Salut a reconèixer la sensibilitat química múltiple en la Classificació internacional de malalties (CIM-10).

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Begonya Montalban i Vilas; la presidenta de la Comissió, M. Mercè Jou i Torras

— **Resolució 1137/X del Parlament de Catalunya, sobre les síndromes de sensibilització central**

Tram. 250-01452/10

Adopció

Comissió de Salut

Sessió 35, 16.07.2015, DSPC-C 782

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el 16 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la síndrome de sensibilització central (tram. 250-01452/10), presentada pel Alba Vergés i Bosch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Eva García i Rodríguez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; Marta Ribas Frías, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Carme Pérez Martínez, del Grup Parlamentari de Ciutadans, i Isabel Vallet Sánchez, del Grup Mixt, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 110782) i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 110892).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a complir la Resolució 203/VIII, sobre l'atenció a la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica, reformulada amb les aportacions de la resolució present –que permeten millorar-ne l'aplicació–, sobre l'assistència sanitària i la situació dels afectats i familiars.
2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer el reconeixement pràctic des del punt de vista assistencial de totes les malalties englobades en les síndromes de sensibilització central (SSC) i l'accés a assistència i tractament mèdics adequats.
3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a actualitzar els criteris, les proves i els tractaments següents:
 - a) L'aplicació dels criteris diagnòstics i de tractament més actualitzats en cada patologia i la realització de proves en els diversos sistemes afectats del cos, per tal de poder avaluar la situació de cada pacient i la seva progressió o regressió, fer-ne una valoració funcional i oferir els tractaments d'una manera individualitzada, sempre atents a tot avenç científic en aquest àmbit, de qualsevol especialitat mèdica.
 - b) A fi que el registre, el seguiment, l'avaluació i el tractament dels pacients siguin correctes, els registres sanitaris, tant en l'ús clínic com pel que fa l'avaluació del grau d'afectació, han de poder identificar les malalties d'una manera inequívoca.
 - c) L'aplicació dels tractaments existents, i reconeguts, que permeten millorar la qualitat de vida dels afectats i reduir-ne el patiment.

4. El Parlament de Catalunya, amb relació a les unitats d'expertesa, insta el Govern a:

a) Establir que el Departament de Salut presenti a la Comissió de Salut d'aquest Parlament en el termini màxim de dos mesos l'avaluació del Model d'atenció a la fibromiàlgia i a la síndrome de fatiga crònica (2008-2014) i les propostes de reforma per a millorar l'atenció relacionada amb totes les malalties englobades en les síndromes de sensibilització central i la situació dels afectats; en qualsevol cas, s'ha de mantenir l'atenció per mitjà d'unitats d'expertesa amb caràcter multidisciplinari i l'atenció territorialitzada.

b) Establir que les unitats d'expertesa actuïn en les condicions adequades pel que fa tant a estructures físiques com a condicions mediambientals i d'entorn apropiat a llurs funcions. S'han d'establir les normes de funcionament que permetin a professionals i pacients d'actuar en un entorn segur, i també un protocol que especifiqui les mesures que ha de prendre el personal de la unitat i quina ha d'ésser la senyalització preventiva.

c) Establir que es faci el seguiment dels pacients de fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica directament des de la unitat d'expertesa més propera, bé de manera presencial o bé, quan no se'n requereixi la presència a la unitat, per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació de telefonia.

d) Establir que hi hagi, com a mínim, una unitat d'expertesa en cada regió sanitària.

e) Disposar que entrin en servei, en el termini d'un any d'ençà de l'aprovació d'aquesta resolució, totes les unitats d'expertesa designades i el model d'atenció dissenyat per a l'atenció de les patologies.

5. El Parlament de Catalunya insta el Govern a aconseguir que el termini màxim en llista d'espera per a accedir a la unitat de referència sigui de noranta dies.

6. El Parlament de Catalunya, amb relació a la formació especialitzada relativa a la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica, insta el Govern a:

a) Dur a terme programes de formació especialitzada relativa a aquestes malalties destinats a tots els professionals que les han de tractar, siguin de l'àmbit assistencial que siguin i en tots els territoris.

b) Impartir també formació especialitzada de detecció, atenció i actualització de coneixements sobre aquestes patologies al personal de tota l'atenció primària per tal de poder-ne detectar els símptomes i derivar correctament les persones afectades.

c) Impartir formació especialitzada sobre les malalties englobades en les síndromes de sensibilització central (SSC) als metges que treballen a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) o qualsevol altre organisme públic competent en la valoració de les incapacitats laborals, per tal de poder reconèixer aquestes

malalties i dur a terme una valoració correcta de la incapacitat laboral de cada cas.

d) Establir que els programes de formació han d'ésser impartits per especialistes, des d'un enfocament mediambiental i multisistèmic i que la formació estigui en consonància amb els criteris de diagnòstic i tractament actualitzats i reconeguts internacionalment amb relació a cada patologia.

e) Fomentar la formació dels futurs professionals de l'àmbit sanitari en medicina ambiental i en SSC.

7. El Parlament de Catalunya, amb relació als protocol de tractament de persones afectades per la sensibilitat química múltiple (SQM) i l'electrohipersensibilitat (EH), insta el Govern a:

a) Establir que el Servei Català de la Salut (Catsalut), amb el suport i l'assessorament de les unitats d'expertesa i d'associacions de malalts, creï un protocol que permeti que qualsevol persona afectada per sensibilitat química múltiple (SQM) o electrohipersensibilitat (EH), o ambdues, rebi assistència sanitària en el cas de patir alguna altra patologia o per intervenció quirúrgica en qualsevol centre sanitari.

b) El protocol s'ha d'actualitzar d'acord amb el punt 3.

8. El Parlament de Catalunya, amb relació a la incapacitat laboral i valoracions, insta el Govern a:

a) Disposar que l'ICAM o qualsevol altre organisme públic competent en la valoració de les incapacitats laborals ofereixi condicions ambientals segures per a atendre les persones i no afectar-ne la salut, especialment les que pateixen sensibilitat química

múltiple (SQM) o l'electrohipersensibilitat (EH).

b) Disposar que no es pot derivar la valoració ni l'avaluació mèdica de cap persona afectada per fibromiàlgia o encefalomièlitis miàlgica (EM/SFC), sensibilitat química múltiple (SQM) ni l'electrohipersensibilitat (EH) a metges externs a la sanitat pública.

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2015

La secretària de la Comissió, Begonya Montalban i Vilas; la presidenta de la Comissió, M. Mercè Jou i Torras

— **Resolució 1138/X del Parlament de Catalunya, sobre l'endometriosi**

Tram. 250-01661/10

Adopció

Comissió de Salut

Sessió 35, 16.07.2015, DSPC-C 782

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el 16 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'endometriosi (tram. 250-01661/10),

presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel Grup Parlamentari Socialista, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, pel Grup Mixt i per Marina Geli, diputada no adscrita.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Elaborar, a partir del coneixement actual i de la revisió de les guies existents, una guia pròpia de referència o protocol en matèria d'endometriosis que s'adapti a la realitat de les dones que pateixen aquesta malaltia a Catalunya i que inclogui, com a mínim, els punts següents:

1r. La informació a la societat, en general, i a les dones, en particular, sobre la malaltia, amb l'objectiu de fer-la conèixer també a tot el personal sanitari.

2n. La informació que indiqui a partir de quins símptomes els professionals de l'atenció primària han de derivar la pacient.

3r. El reconeixement de les formes greus de la malaltia per a derivar a centres especialitzats.

4t. El reconeixement dels centres especialitzats actuals perquè les derivacions es puguin fer correctament.

b) Incloure la malaltia de l'endometriosis en el Canal Salut de la Generalitat.

c) Potenciar la creació d'unitats funcionals als centres públics, amb una orientació multidisciplinària en l'abordatge de l'endometriosis.

d) Garantir l'accés a les tècniques de reproducció assistida en condicions d'igualtat d'oportunitats i d'equitat, entenent que aquest concepte inclou que els recursos es destinen a qui més ho necessita, i d'acord amb la normativa vigent. En aquest sentit, l'insta a estudiar la modificació del Protocol de tractament de la infertilitat per a incloure-hi la possibilitat de donació i congelació d'ovòcits en casos d'afectació greu de la funció ovàrica com la patologia oncològica i la invasió endometriòsica del teixit ovàric, entre altres.

e) Promoure la recerca amb relació a la patologia de l'endometriosis, no tan sols per a detectar els factors que la causen i trobar-hi una cura, sinó també amb la finalitat de treballar per a emprar mètodes de diagnòstic menys invasius, fer-ne un diagnòstic precoç i millorar-ne el tractament.

f) Recollir dades epidemiològiques sobre l'endometriosis, ja que actualment no se'n tenen, per a facilitar la creació d'una base de dades correcta i fiable so-

bre el nombre de dones afectades i el grau d'afectació d'aquesta malaltia.

g) Potenciar la formació específica dels ginecòlegs i els professionals sanitaris implicats en el coneixement de l'endometriosis i en les tècniques adequades per a fer-ne el diagnòstic i el tractament.

h) Incrementar la formació del personal mèdic de l'atenció primària per a establir el diagnòstic d'endometriosis en el mínim de temps possible, aplicant, entre altres eines, el protocol d'endometriosis.

i) Promoure, en col·laboració amb les associacions de persones afectades, més conscienciació i sensibilització de la societat sobre l'endometriosis i la realitat que comporta per a les pacients.

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2015

La secretària en funcions de la Comissió, M. Assumpció Laïlla i Jou; la presidenta de la Comissió, M. Mercè Jou i Torras

— Resolució 1154/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aproven les conclusions de l'Informe de la Comissió d'Estudi de la Reforma Horària

Tram. 260-00003/10

Adopció

Ple del Parlament

Sessió 58, 23.07.2015, DSPC-P 119

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 23 de juliol de 2015, ha debatut les conclusions de l'Informe de la Comissió d'Estudi de la Reforma Horària.

Finalment, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

CONCLUSIONS GENERALS

– La reforma horària a Catalunya necessita una planificació que tingui en compte una intervenció global i no parcial o fragmentada. Cal, en primer lloc, conscienciar la societat en general i, a la vegada, incloure en l'agenda política el convenciment de l'oportunitat d'avançar en la racionalització i flexibilització de l'horari laboral.

– Per a fer realitat aquest objectiu, cal un moment zero, una llei d'horaris que aplegui diferents mesures d'impacte i, específicament, la regulació del canvi horari.

– El Parlament de Catalunya hauria de crear en els propers mesos una ponència conjunta per a elaborar aquesta nova llei.

– El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure polítiques de sensibilització per conscienciar la societat del valor del temps.

– El Parlament de Catalunya, adherit al pla pilot com a agent exemplificador de la reforma, acorda de modificar els horaris de comissions i plens d'acord amb les recomanacions següents:

Cal que hi hagi, en tots els casos, una previsió de durada de les reunions, de manera que, a més de l'hora d'inici, normalment també es pugui anunciar l'hora d'acabament prevista.

Sens perjudici del caràcter flexible de les recomanacions, es considera imprescindible per a assolir els objectius del pla pilot que només de manera excepcional i justificada es puguin superar els límits horaris proposats.

Amb caràcter general, les sessions del Ple del Parlament, la durada estàndard de les quals és de dos dies, haurien d'adaptar el règim horari a l'esquema següent:

Primer dia

– Matins: hora d'inici a les 10.00 h; suspensió a les 13.00 - 13.30 h

– Tardes: hora de represa a les 15.00 - 15.30 h; suspensió a les 19.00 - 19.30 h

Segon dia

– Matins: hora de represa a les 9.00 h; suspensió a les 13.00 - 13.30 h

– Tardes: hora de represa a les 15.00 - 15.30 h; acabament a les 19.00 - 19.30 h

Pel que fa a les comissions, la durada estàndard de les sessions s'estima entre tres i quatre hores. Aquesta durada ha d'ésser estimada en el moment de fer la corresponent convocatòria. D'acord amb això, la recomanació és la següent:

Sessions de comissions amb una durada prevista de tres hores:

– Matins: inici no més tard de les 10.00 h; acabament no més tard de les 13.00 h

– Tardes: inici no més tard de les 15.00 h; acabament no més tard de les 18.00 h

Sessions de comissions amb una durada prevista de quatre hores:

– Matins: inici no més tard de les 9.30 h; acabament no més tard de les 13.30 h

– Tardes: inici no més tard de les 15.00 h; acabament no més tard de les 19.00 h

Adicionalment, cal que es racionalitzi l'ús del temps en les intervencions dels membres del Parlament durant les sessions; així, per exemple, es recomana de reduir el temps d'intervenció en les interpellacions,

de manera que tant les primeres intervencions com les rèpliques no durin més de cinc minuts cadascuna, o també establir limitacions a les peticions de votació separada de les mocions.

– El Govern hauria d'incorporar consells assessors que hagin treballat en algun àmbit de racionalització d'horaris com a interlocutors per a contribuir al debat sobre la reforma horària.

CONCLUSIONS EN L'ÀMBIT DEL TREBALL

– Les negociacions dels convenis col·lectius haurien d'incloure clàusules específiques relatives a una major racionalització del temps de treball.

– Recuperar el document de mesures per a la negociació col·lectiva que es va elaborar en el Consell de Relacions Laborals l'any 2009, per una racionalització del temps.

– Afavorir una flexibilitat laboral pactada. Els treballadors s'han d'adaptar als canvis de producció que hi pugui haver, tant si són pujades com baixades de producció, però això ha d'ésser en un marc regulat; amb la flexibilitat necessària, però regulada i pactada.

– Impulsar i dur a terme mesures que puguin avaluar no la presència física, el temps de presència, sinó l'avaluació, però sobretot, també, el rendiment i l'impacte que té la persona sobre els objectius de l'organització.

– Regular els horaris tenint en compte cada sector i tipus d'activitat de les empreses. És impossible una uniformitat horària.

– Readaptar els horaris del transport públic i repensar les infraestructures i les comunicacions per a fer front als problemes de mobilitat laboral.

– Fomentar plans de desplaçaments a les empreses, que estudiïn els beneficis i l'estalvi que la no-mobilitat podria representar.

– Fer un estudi de l'impacte que tenen els ponts entre dies festius sobre l'economia, la indústria i el turisme.

– Crear una oficina potent de la Generalitat que faci funcions d'orientació i certificació. Ha d'orientar les empreses i els treballadors i ha de certificar que les empreses compleixen polítiques de conciliació i polítiques de racionalitat horària.

– Dotar de recursos la Direcció General de Relacions Laborals i Qualitat en el Treball perquè exerceixi el seu paper d'autoritat laboral a Catalunya i desenvolupi la capacitat coercitiva en casos de vulneració flagrant dels drets laborals.

– Editar un manual de bones pràctiques i establir mecanismes per a aconsellar les empreses que vulguin encetar programes de racionalització d'horaris.

– Fomentar el teletreball com una forma d'organització del treball, com un sistema organitzat que s'ha de

dotar d'elements i garanties perquè sigui atractiu per a empreses i treballadors.

CONCLUSIONS EN L'ÀMBIT DE L'EDUCACIÓ

- Fer un estudi sobre fracàs escolar i horaris de descans.
- Impulsar, promoure i legislar al Parlament de Catalunya el reconeixement de les hores de tutories per a pares i mares dins les jornades laborals dels treballadors com a hores recuperables en tots els convenis laborals.
- Impulsar una reorganització del temps escolar que estigui en consonància amb els estàndards europeus.
- Promoure l'educació de valors i hàbits de consum responsable i sostenible.

CONCLUSIONS EN L'ÀMBIT DEL COMERÇ

- Fer campanyes de sensibilització. Tots els agents socials han de fer campanyes per a un consum sostenible i responsable.
- Fer un estudi d'impacte del que significa el canvi de model, fins i tot des del punt de vista del comportament del consumidor o del comportament de les empreses, segons la tipologia, segons les localitzacions, per tal que les mesures preses no siguin perjudicials.

CONCLUSIONS EN L'ÀMBIT DE L'ADMINISTRACIÓ

- L'Administració ha de marcar les pautes polítiques, econòmiques i socials necessàries per a facilitar aquest canvi cultural i estructural i té la responsabilitat de dedicar les partides pressupostàries necessàries per a impulsar aquesta reforma.
- Potenciar i dotar d'instruments organitzatius específics el grup interdepartamental adscrit al Departament de la Presidència que va néixer, fruit de l'acord del Govern, del 18 de març del 2014, per a promoure la reforma horària.
- Establir clàusules socials que permetin d'atorgar puntuació en la contractació pública per a aquelles empreses que desenvolupin polítiques de racionalització d'horaris.
- Promoure que els ajuntaments elaborin fulls de ruta sobre quina és la seva realitat, quines són les seves circumstàncies i fins on poden implementar una racionalització horària.
- Recomanar que els horaris d'actes, xerrades i conferències organitzats per l'Administració pública no es convoquin més tard de les 19.00 h.
- Minimitzar l'activitat dels edificis públics a partir de les 18.00 h.
- Instaurar la cultura de les reunions efectives amb durada limitada, tot considerant els càrrecs electes i els directius com a agents exemplificadors.

- Continuar fomentant la implantació de l'administració electrònica en els tràmits adreçats als ciutadans i fer un seguiment real de l'ús i l'accessibilitat de les mesures entre tots els usuaris.

CONCLUSIONS EN L'ÀMBIT DE LA CULTURA, L'OCI I LA PARTICIPACIÓ

- Fer un estudi detallat de les necessitats de cada sector pel que fa als horaris.
- Estudiar les conseqüències que pot tenir per als restauradors que viuen dels menús diaris la reducció de l'hora de dinar a mitja hora o quaranta cinc minuts.
- Promoure la planificació i el disseny d'una nova configuració de l'oci nocturn adaptada a la reforma horària, tenint en compte, si escau, un model doble de ciutat en què això és possible i els dos vessants conviuen harmònicament, com a Londres, Berlín o Nova York.
- Promoure l'avançament dels espais informatius del vespre de les televisions a les 20.00 h, per tal de desplaçar l'hora punta o *prime time*.
- Donar a conèixer, per mitjà d'un segell, els programes televisius que acaben després de les 23.00 h.

Cultura i participació comunitària i política

- Reivindicar el valor del temps del treball altruista en els drets i deures dels voluntaris i fer extensiu al tercer sector social i a l'associacionisme el missatge general que planteja la reforma horària per a garantir la seva sostenibilitat i la millora de l'estratègia permanent de voluntariat.
- Considerar el tercer sector social i l'associacionisme com a interlocutors per a contribuir al debat sobre la reforma horària.
- Implantar mesures de flexibilitat que facin compatible la vida laboral amb la personal i social de manera que sigui possible el compromís associatiu, com ara aplicar sistemes de gestió dels horaris de treball 2.0 i portar a terme una gestió de les entitats a partir d'indicadors d'avaluació del rendiment, per a millorar així l'eficiència del treball i, per tant, la productivitat.

Palau del Parlament, 23 de juliol de 2015.

El secretari primer	La presidenta del Parlament
Pere Navarro i Morera	Núria de Gispert i Català

— **Resolució 1155/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aproven les conclusions de l'Informe de la Comissió d'Estudi de les Polítiques Públiques en Matèria d'Economia Col·laborativa**

Tram. 260-00004/10

Adopció

Ple del Parlament

Sessió 58, 23.07.2015, DSPC-P 119

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 23 de juliol de 2015, ha debatut les conclusions de l'Informe de la Comissió d'Estudi de les Polítiques Públiques en Matèria d'Economia Col·laborativa.

Finalment, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

1. RECOMANACIONS DE CARÀCTER GENERAL

El Parlament de Catalunya recomana al Govern:

I. Manifestar, conjuntament amb la resta d'administracions públiques, el compromís amb l'economia col·laborativa, i donar-hi suport en la mesura que es tracta d'una activitat que permet d'augmentar la llibertat d'elecció tant de consumidors com d'oferents i d'abaratir els costos de transacció, fomentant l'estalvi en el consum i reduint externalitats negatives en matèria ambiental.

II. Fixar uns principis generals que permetin de definir les activitats que s'inclouen en el marc de l'economia col·laborativa (consum col·laboratiu, producció col·laborativa, aprenentatge col·laboratiu i finançament col·laboratiu), i també uns principis rectors basats en la garantia de l'equitat en l'oferta de béns i prestacions d'activitat, que incloguin, per a cadascun dels sectors econòmics, aspectes com la llicència per a exercir una activitat, la fiscalitat i el rendiment d'impostos, la protecció de consumidors i usuaris, la legislació laboral, la zonificació i la seguretat vinculada a assegurances que dirimeixin responsabilitats de les plataformes digitals i dels usuaris.

III. Adequar la regulació legal, en el marc de les directrius comunitàries, del funcionament de les plataformes tecnològiques d'intermediació i de llurs obligacions i drets amb relació a consumidors i administracions.

IV. Impulsar una modificació de les normatives sectorials en les matèries següents:

a) En matèria de llicències d'activitat, per a incloure la figura del ciutadà productor, i establir els límits a partir dels quals l'activitat s'ha de dur a terme per mitjà de la figura de l'empresari o el professional, fixant llinars en l'àmbit temporal, sobre la base del temps de prestació dels serveis de cada activitat.

b) En matèria tributària, delimitant les condicions fiscals de la nova activitat.

c) En matèria sociolaboral, establint els límits entre el règim de col·laboració en una activitat i la relació de caràcter laboral.

d) En matèria de qualitat i seguretat, posant l'accent en les garanties dels drets dels usuaris i les condicions dels oferents.

V. Impulsar actuacions en matèria de competència per a evitar situacions de competència deslleial, tant pel que fa a empreses vinculades amb l'economia col·laborativa com pel que fa a d'altres de fora d'aquest àmbit.

VI. Impulsar les modificacions normatives en matèria fiscal per a facilitar i simplificar les actuacions per al compliment de les obligacions fiscals, i també per a incloure les plataformes tecnològiques d'intermediació com a obligats tributaris amb l'objectiu de facilitar la informació i de dur a terme les tasques de retenció fiscal sobre les quantitats rebudes pels ciutadans en una relació en el marc de l'economia col·laborativa.

VII. Elaborar, de manera conjunta amb el sector, un codi de bones pràctiques dels agents que intervenen en l'economia col·laborativa, tenint en compte l'autoregulació ja existent en les diverses plataformes, impulsada pels mateixos usuaris i basada en la reputació i la confiança.

VIII. Implementar, per mitjà de l'Agència Catalana del Consum i altres organismes, els programes d'educació i aprenentatge sobre economia col·laborativa per a la garantia dels drets dels consumidors.

IX. Impulsar programes d'emprenedoria i aprenentatge de l'economia col·laborativa en les diferents etapes educatives, especialment en la formació professional, l'educació universitària i la formació continuada a emprenedors, empresaris i treballadors.

X. Iniciar un procés de debat públic sobre l'ús i l'abast de les dades obtingudes per les plataformes tecnològiques d'intermediació, d'acord amb la normativa en matèria de protecció de dades, tant amb l'objectiu de facilitar dades (de manera convenientment anonimitzades) per a la funció estadística de l'Idescat com per a la protecció de dades i la privacitat dels usuaris de l'economia col·laborativa, amb l'objectiu de crear nous indicadors que permetin de mesurar l'impacte de l'economia col·laborativa més enllà del producte interior brut o altres indicadors macroeconòmics.

XI. Impulsar un estudi social i de mercat per a valorar les iniciatives d'economia i consum col·laboratiu que podria impulsar o promoure l'Administració.

XII. Apostar per la indústria tecnològica associada al desenvolupament de plataformes d'economia col·laborativa, mitjançant polítiques d'innovació i transferència tecnològiques, i també per mitjà del desenvolupament empresarial i el foment de l'emprenedoria,

tant pel que fa al naixement i la internacionalització d'aquestes activitats com pel que fa a llur finançament (per part de l'Institut Català de Finances o dels departaments de la Generalitat).

XIII. Crear un Consell Assessor de l'Economia Col·laborativa i un Observatori de l'Economia Col·laborativa, que analitzi la regulació d'aquest fenomen per part tant d'administracions de fora de Catalunya com també d'altres països.

2. RECOMANACIONS DE CARÀCTER SECTORIAL

El Parlament de Catalunya recomana al Govern:

I. En l'àmbit dels allotjaments turístics, regular el lloguer d'habitacions en habitatge habitual com una nova modalitat d'allotjament, que inclogui l'abast de l'activitat, el lliar a partir del qual esdevé una activitat professional i les obligacions tributàries corresponents a l'impost sobre estades en establiments turístics.

II. En l'àmbit del transport, portar a terme una revisió de la normativa de la competència de la Generalitat per a facilitar l'ús del cotxe multiusuari (*carsharing*), establint els límits amb altres activitats de transport regulat i diferenciant l'ús de recursos ociosos de vehicles particulars en el marc d'un trasllat propi i ja previst (que cal promoure i facilitar) de la prestació d'una activitat de transport de viatgers a canvi d'un preu amb vocació de professionalitat (que requereix tenir la corresponent llicència de taxi o de lloguer de vehicles amb conductor).

Palau del Parlament, 23 de juliol de 2015

El secretari segon
Pere Calbó i Roca

La presidenta del Parlament
Núria de Gispert i Català

1.15. MOCIONS

— Moció 229/X del Parlament de Catalunya, sobre el Pacte per a la infància a Catalunya

Tram. 302-00307/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 24.07.2015, DSPC-P 120

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 24 de juliol de 2015, d'acord amb l'article 139 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Pacte per a la infància a Catalunya (tram. 302-00307/10), presentada per la diputada Núria Ventura Brusca, del Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 121210) i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 121211).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Demanar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques els canvis legislatius necessaris per a fer efectiva la inembargabilitat dels ajuts d'urgència social i, a la vegada, recuperar els ajuts ja embargats, i també establir que aquests tipus d'ajuts destinats a la compra de medicaments, al pagament de rebuts de subministraments, al lloguer d'habitatges o a menjadors escolars, no tributin.

b) Intensificar la promoció de programes concrets de polítiques actives de provisió de famílies acollidores alienes i desplegar el programa de famílies acollidores especialitzades, i assegurar que s'adopten tots els mecanismes necessaris per a evitar que es prolongui l'acolliment en centre, d'acord amb el que estableix la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

c) Garantir una assignació del personal de suport necessari per a atendre adequadament els alumnes amb necessitats educatives especials, potenciar els centres d'educació especial com a centres proveïdors de recursos i serveis a les escoles ordinàries i dotar els centres de recursos per a deficients auditius (CREDA) dels recursos per a garantir atenció logopèdica.

d) Complir la Moció 136/X del Parlament de Catalunya, sobre els infants en situació de vulnerabilitat, que insta el Govern a garantir que els infants derivats als equips d'assessorament i orientació psicopedagògica (EAP), als centres de desenvolupament infantil i atenció precoç (CDIAP) o als centres de salut mental infantil i juvenil (CSMIJ) tinguin un diagnòstic d'un professional en un període màxim de sis mesos des de la derivació al servei.

e) Donar a conèixer, en el termini de tres mesos, l'anàlisi del Govern per a configurar un sistema integrat de prestacions econòmiques per a combatre la pobresa infantil, tot identificant les prestacions existents i les possibles millores, amb la finalitat de desplegar normativament els drets dels infants a un nivell de vida adequat i establir criteris per a assegurar-ho.

Palau del Parlament, 24 de juliol de 2015

El secretari primer
Pere Navarro i Morera

La presidenta
Núria de Gispert i Català

— **Moció 230/X del Parlament de Catalunya, sobre els espais naturals**

Tram. 302-00308/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 24.07.2015, DSPC-P 120

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 24 de juliol de 2015, d'acord amb l'article 139 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els espais naturals (tram. 302-00308/10), presentada pel diputat Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 121208).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Aturar l'execució del Pla de gestió dels espais naturals de protecció especial de Catalunya 2015-2020, fins que hi hagi un consens majoritari entre les entitats del sector ambiental, els professionals i els grups parlamentaris, cercant un nou enfocament que permeti modernitzar les polítiques i estructures de gestió del medi natural.
- b) Aturar la perllongada situació de pèrdua de dotacions pressupostàries i la pèrdua de recursos humans en les estructures de gestió actuals dels espais naturals protegits, per tal de revertir la situació de retrocés en què es troben immersos.
- c) Mantenir la paralització de l'expedient de remoció dels actuals directors i responsables de parcs naturals, conseqüència de la relació de llocs de treball aprovada pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de canvi de nom, nivell i complement específic dels llocs de treball de «direcció de parc nacional i natural», tal com recull la Moció 215/X del Parlament de Catalunya, sobre les condicions laborals, de salut i de seguretat dels treballadors.
- d) Aprovar el Projecte de llei de la biodiversitat i el patrimoni natural.

Palau del Parlament, 24 de juliol de 2015

El secretari segon

Pere Calbó i Roca

La presidenta

Núria de Gispert i Català

1.40. ACORDS AMB RELACIÓ A LES INSTITUCIONS DE LA UNIÓ EUROPEA

1.40.03. CONEIXEMENTS DE LES PROPOSTES

— **Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell que deroga la Directiva 76/621/CEE del Consell, relativa a la determinació del percentatge màxim d'àcid erúric en els olis i els greixos, i el Reglament (CE) 320/2006 del Consell, pel qual s'estableix un règim temporal per a la reestructuració del sector del sucre**

Tram. 295-00190/10

Coneixement de la proposta

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, d'acord amb l'article 181 del Reglament, ha conegut la proposta.

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG,
RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT2.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS
A INTERPEL·LACIONS

— Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'actuació del Departament d'Economia i Coneixement en el procés de licitació d'Aigües Ter Llobregat

Tram. 302-00309/10

Rebuig

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 58, tinguda el 24.07.2015, DSPC-P 120.

— Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el procés d'adjudicació d'Aigües Ter Llobregat i la repercussió en les finances de la Generalitat

Tram. 302-00310/10

Rebuig

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 58, tinguda el 24.07.2015, DSPC-P 120.

— Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats de l'acció del Govern

Tram. 302-00311/10

Rebuig

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 58, tinguda el 24.07.2015, DSPC-P 120.

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN
AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

— Proposta de resolució sobre les obres de millorament de la carretera C-37 entre el Pont d'Armentera i Querol

Tram. 250-01647/10

Esmenes presentades

Reg. 121412 / Admissió a tràmit:

Mesa de la CTS, 24.07.2015

Esmenes presentades pel GP CiU (reg. 121412)

1 ESMENA 1
De modificació
GP de Convergència i Unió (1)

Del punt 1

«1. Executar durant l'any 2015 les actuacions de conservació ordinària de la carretera C-37 a la zona del Pont d'Armentera a Querol, necessàries per millorar el paviment i la seguretat viària, formant cunetes trepitjables per ampliar la secció d'alguns revolts.»

2 ESMENA 2
De modificació
GP de Convergència i Unió (2)

Del punt 2

«2. Impulsar la redacció d'un projecte global de reforçament del ferm i millora de revolts de la C-37 entre el Pont d'Armentera i Querol, per tal que sigui prioritzat i executat tan bon punt les disponibilitats pressupostàries ho permetin.»

3 ESMENA 3
De supressió
GP de Convergència i Unió (3)

Del punt 3

«3. Incloure en el proper exercici pressupostari la partida necessària d'inversions per portar a terme l'esmentat projecte d'arranjament.»

— **Proposta de resolució sobre el reconeixement del quist de Tarlov com a malaltia rara**

Tram. 250-01651/10

Esmenes presentades

Reg. 121409 / Admissió a tràmit:
Mesa de la CS, 24.07.2015

Esmenes presentades pel GP CiU (reg. 121409)

1 ESMENA 1
D'addició
GP de Convergència i Unió (1)

Del punt 2

«2. A donar la informació adequada als professionals deis centres d'atenció, primària i a les unitats del dolor de la patologia, en el marc del desplegament de la Instrucció 12/2014 del Servei Català de la Salut, sobre les Unitats d'Expertesa Clínica (UEC) en les malalties minoritàries.»

2 ESMENA 2
De modificació
GP de Convergència i Unió (2)

Del punt 3

«3. Iniciar els treballs de designació de les unitats d'expertesa clínica en el grup de malalties minoritàries on s'inclouen els quists de Tarlov, en el marc del desplegament de la Instrucció 12/2014, del Servei Català de la Salut.»

— **Proposta de resolució sobre la incorporació de les necessitats dels vianants i els ciclistes als projectes de noves infraestructures**

Tram. 250-01654/10

Esmenes presentades

Reg. 121413 / Admissió a tràmit:
Mesa de la CTS, 24.07.2015

Esmenes presentades pel GP CiU (reg. 121413)

1 ESMENA 1
De modificació
GP de Convergència i Unió (1)

Del punt 1

«1. En tots els projectes, impulsats per la Generalitat de Catalunya, de noves infraestructures o de reforma o d'ampliació d'infraestructures de caràcter viari o ferroviari que abastin no sols trajectes urbans sinó també interurbans i supramunicipals, incorpori l'avaluació de les necessitats de mobilitat de vianants i de ciclistes i, si escau, prevegi les actuacions necessàries i possi-

bles per garantir itineraris que siguin segurs, accessibles i ràpids.»

2 ESMENA 2
De modificació
GP de Convergència i Unió (2)

Del punt 2

«2. Faci les gestions necessàries davant el Ministeri de Foment i d'altres entitats competents en l'execució d'infraestructures com ADIF i les autoritats portuàries per tal que en tots els projectes que impulsin de noves infraestructures o de reforma o d'ampliació d'infraestructures de caràcter viari o ferroviari que abastin no sols trajectes urbans sinó també interurbans i supramunicipals, incorporin l'avaluació de les necessitats de mobilitat de vianants i de ciclistes i, si escau, prevegi les actuacions necessàries i possibles per garantir itineraris que siguin segurs, accessibles i ràpids.»

— **Proposta de resolució sobre la investigació de la mort sobtada cardíaca**

Tram. 250-01656/10

Esmenes presentades

Reg. 120313, 121410 / Admissió a tràmit: Mesa de la CAI, 24.07.2015

Esmenes presentades pel GP SOC (reg. 120313)

1 ESMENA 1
D'addició
GP Socialista (1)

D'addició d'un punt 2 bis

«2 bis. Protocolitzar i supervisar la instal·lació de desfibril·ladors instal·lats a iniciativa de tercers per tal de garantir la seva connexió a la xarxa d'emergències mèdiques.»

2 ESMENA 2
D'addició
GP Socialista (2)

D'addició d'un nou punt

«Potenciar la pràctica esportiva al conjunt de la població de Catalunya pels seus beneficis en la salut, l'educació i la socialització.»

3 ESMENA 3
D'addició
GP Socialista (3)

D'addició d'un nou punt

«Cercar fórmules de col·laboració entre el Govern i les entitats del sector esportiu per garantir que tots els es-

portistes que practiquen activitat regular tinguin accés a una revisió mèdica.»

Esmena presentada pel GP CiU (reg. 121410)

1 ESMENA 1
De modificació
 GP de Convergència i Unió (1)

De tota la proposta

«El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a constituir, a través del Departament de Salut i amb la tutela del Pla director de malalties de l'aparell cardiovascular, un grup de treball de caire preeminentment tècnic multidisciplinari i multisectorial, amb tots els agents implicats que poden actuar com a potencials primers intervinents davant d'una aturada cardíaca, amb l'objectiu d'analitzar els aspectes essencials a desenvolupar per tal de millorar la resposta davant de la mort sobtada cardíaca, com són la promoció de la investigació, la conscienciació pública de l'existència de la cadena de supervivència, la informació i formació dels potencials primers intervinents en suport vital bàsic, l'ús d'aparells desfibril·ladors i l'assistència mèdica en espais públics de gran afluència, el compliment de la normativa legal vigent que regula l'ús d'aquests aparells fora de l'àmbit sanitari, i la implicació de les famílies, així com tots aquells aspectes que el grup de treball consideri adients. Les conclusions i recomanacions d'aquest grup de treball de consens seran tingudes en consideració per tal que el Departament de Salut pugui decidir la millor estratègia per tal d'abordar aquesta malaltia de manera racional, efectiva i eficient des d'un punt de vista comunitari.»

— **Proposta de resolució sobre la creació d'una pàgina web per a informar sobre la geolocalització del transport sanitari activat**

Tram. 250-01665/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121065; 121284).
 Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
 Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la convocatòria d'ajuts per a estudis postobligatoris destinats a alumnes amb bon rendiment escolar**

Tram. 250-01666/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121066; 121285).
 Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
 Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament del deute pendent a l'Ajuntament de Montcada i Reixac**

Tram. 250-01667/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121067; 121286).
 Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
 Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la presentació d'un informe relatiu a les activacions del Co-di infart de l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona**

Tram. 250-01668/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121068; 121287).
 Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
 Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la presentació d'un informe relatiu a les activacions del Co-di infart de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona**

Tram. 250-01669/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121069; 121288).
 Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
 Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la presentació d'un informe relatiu a les activacions del Co-di infart de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova, de Lleida**

Tram. 250-01670/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121070; 121289).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el centre d'atenció primària de l'Hospitalet de l'Infant**

Tram. 250-01671/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121071; 121290).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la dotació del centre penitenciari de Can Brians 1 amb aules d'estudi i formació**

Tram. 250-01672/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU (reg. 121072).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la devolució als funcionaris de la totalitat de la paga extraordinària del desembre del 2012**

Tram. 250-01673/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121073; 121291).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'assignació de places per al curs 2015-2016 a l'Institut Carles Vallbona, de Granollers**

Tram. 250-01674/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121074; 121292).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució de suport al Reial Aeri Club de Lleida**

Tram. 250-01675/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 121075; 121293).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 28.07.2015 al 31.07.2015).
Finiment del termini: 01.09.2015; 09:30 h.

4. INFORMACIÓ

4.40. ACORDS, RESOLUCIONS I COMUNICACIONS
DELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

— Declaració del Parlament de Catalunya de suport al projecte de candidatura de la rumba catalana com a patrimoni cultural immaterial de la UNESCO

Tram. 401-00040/10

Lectura en el Ple

Sessió 58, 24.07.2015, DSPC-P 120

La rumba catalana és una música d'arrels populars i urbanes, sorgida de manera genuïna a Catalunya a mitjan segle xx i que avui és ben viva i dinàmica. És el resultat d'un procés continu d'encreuament i acollida de tradicions musicals diverses que han confluït històricament a Catalunya, entre les quals destaquen el flamenc i altres cants melismàtics mediterranis i els influxos musicals americans. La seva trajectòria està marcada per importants fites de projecció comercial i internacional, com les protagonitzades per Peret, Los Amaya, Gato Pérez, Gipsy Kings o Los Manolos, entre molts altres.

En la gestació i la trajectòria de la rumba catalana hi ha tingut un paper clau la població gitana que des de fa segles habita en moltes localitats del país i del Migdia francès i és una part activa de la societat. La rumba catalana es pot considerar una de les aportacions més importants d'aquest col·lectiu al patrimoni cultural comú.

Ahora, en la seva producció i projecció, és un producte i una pràctica cultural de gran transversalitat social, que traça ponts entre persones de condició i procedència molt diverses, i esdevé un factor d'integració i cohesió socials.

Avui la rumba catalana té una salut de ferro, és practicada tant per gitanos com per no gitanos, i té artistes i grups musicals repartits arreu del territori. A més, gaudeix d'un reconeixement social unànime i, gràcies al seu caràcter alegre i ballable, és present en moltes de les festes públiques i les celebracions privades.

D'uns anys ençà, diverses entitats treballen per donar visibilitat i projecció a aquest fenomen cultural, tot subratllant-ne el valor patrimonial. El 2009 l'Ajuntament de Barcelona va aprovar per unanimitat una moció a favor de la rumba catalana i del seu reconeixement institucional. Aquesta moció demanava al Parlament de Catalunya que fes una declaració en aquesta direcció. D'uns mesos ençà, diverses entitats, entre les quals La Casa Musicale de Perpinyà, l'Escola de Música Moderna de Girona i Foment de la Rumba Catalana (Forcat), impulsen la candidatura de la rumba catalana com a patrimoni cultural immaterial de la

UNESCO, iniciativa a la qual s'han sumat diverses institucions socials i culturals tant de Catalunya com de l'Estat francès.

Per tot això, el Parlament de Catalunya reconeix la rumba catalana com a música popular i tradicional i com a part del patrimoni cultural de Catalunya. El Parlament dóna suport al projecte de candidatura de la rumba catalana com a patrimoni cultural immaterial de la UNESCO i demana a totes la institucions públiques de Catalunya que s'adhereixin a la iniciativa. Així mateix, el Parlament de Catalunya demana formalment al Govern d'Espanya que empari i assumeixi com a pròpia la proposta de candidatura de la rumba catalana com a patrimoni cultural immaterial de la UNESCO, i demana a les diverses instàncies de la Generalitat que treballin conjuntament amb les entitats de promoció de la rumba catalana per a la divulgació, dinamització i internacionalització d'aquesta música i per al reconeixement dels seus valors socials i culturals.

Palau del Parlament, 23 de juliol de 2015

4.53. SESSIONS INFORMATIVES
I COMPAREIXENCES

4.53.05. SOL·LICITUDS DE COMPAREIXENÇA

— Sol·licitud de compareixença de representants de la Unió General de Treballadors davant la Comissió de Salut perquè expliquin llur posició sobre la gestió de la sanitat concertada i el conveni col·lectiu dels centres concertats

Tram. 356-01254/10

Sol·licitud

Presentació: Núria Segú Ferré, del GP SOC (reg. 121343).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Salut, 24.07.2015.

— **Sol·licitud de compareixença de representants de Comissions Obreres davant la Comissió de Salut perquè expliquin llur posició sobre la gestió de la sanitat concertada i el conveni col·lectiu dels centres concertats**

Tram. 356-01255/10

Sol·licitud

Presentació: Núria Segú Ferré, del GP SOC (reg. 121344).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Salut, 24.07.2015.

— **Sol·licitud de compareixença de representants del sindicat d'infermeria Satse davant la Comissió de Salut perquè expliquin llur posició sobre la gestió de la sanitat concertada i el conveni col·lectiu dels centres concertats**

Tram. 356-01256/10

Sol·licitud

Presentació: Núria Segú Ferré, del GP SOC (reg. 121345).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Salut, 24.07.2015.
